საქართველოს ერთა ძმობისაკენ, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

№ 230 (5331) | ხუთშაბათი, 6 ოქტომბერი 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

დღეს გაზეთში:

თამბაქოს მოსავლის აღებაში ჩამორჩენა შეუწყნარებელია (მთავარი)

თვითმფრინავ „როდინას" მთელი ეკიპაჟი ნაპოვნია (1-ლი გვ.)

მეგობარი ქალები (1-ლი გვ.)

თვითმფრინავ „როდინას" რაიონში (1-ლი გვ.)

ვ. მიტინი — დიალექტიკური მატერიალიზმი — მარქსიზმ-ლენინიზმის პარტიის მსოფლმხედველობა (მე-3 გვ.)

გაზეთი, რომელიც არ ზრუნავს პარტიული საკითხების გაშუქებაზე (პრესის მიმოხილვა)

გიორგი ლეონიძე — ნორიო (მე-2 გვ.)

ზაქარია ფალიაშვილი (მე-3 გვ.)

უცხოეთში:

გადადგა ჩეხოსლოვაკიის პრეზიდენტი ბენეში (მე-4 გვ.)

ჩემბერლენის პოლიტიკის კრიტიკა (მე-4 გვ.)

ჩეხოსლოვაკიის მთავრობის ახალი შემადგენლობა (მე-4 გვ.)

იწყება პოლონეთ - ჩეხოსლოვაკიის კომისიის სხდომები (მე-4 გვ.)

ჩეხოსლოვაკიის მწერლების მოწოდება (მე-4 გვ.)

თამბაქოს მოსავლის აღებაში ჩამორჩენა შეუწყნარებელია

სჯმ. მიწსახკომის ნაკრები ცნობები თამბაქოს მოსავლის აღებაში დაშაფიქრებელ სურათს იძლევა. 1 ოქტომბრისათვის საქართველოს კოლმეურნეობებსა და ერთპიროვნულ მეურნეობებს გეგმა შესრულებული ჰქონდათ 78,8 პროცენტით. მიმდინარე წელს აფხაზეთის კოლმეურნეობებმა მოწოდებით მიმართეს საქართველოს მეთამბაქოობის ყველა კოლმეურნეობას თამბაქოს უხვი მოსავლის უზრუნველყოფის, მისი უდანაკარგოდ აღებისა და სახელმწიფო ვალდებულებათა პირნათლად შესრულებისათვის. როგორც ჩანს, აფხაზეთში ჯერ კიდევ სუსტად იბრძვიან ნაკისრ ვალდებულებათა განაღდებისათვის. აფხაზეთის ასს რესპუბლიკის მთელ რიგ კოლმეურნეობებში წელს დროზე აუღებლობის გამო თამბაქო გადაიწვა, მოუწესრიგებელი იყო შრომა, რამაც აქა-იქ დასცა შრომის ნაყოფიერება, ფარდულებში თამბაქოს არ უვლიდნენ წესიერად. აფხაზეთის ცნობილ მეთამბაქოე სტახანოველის ბოსტანჯიანის მეოთხე თამბაქოს შეტეხა-აცმისა ყველა კოლმეურნეობასა და ბრიგადაში არ არის დანერგილი. ბოსტანჯიანის მუშაობის მეთოდის ფართოდ პოპულარიზაციისათვის სუსტად იბრძვის აფხაზეთის მიწსახკომი და მისი ორგანოები. აფხაზეთის ასს რესპუბლიკის ხელმძღვანელმა მუშაკებმა შექმნილი მდგომარეობიდან ყველა საჭირო დასკვნა უნდა გააკეთონ და უახლოეს დღეებში გამოასწორონ ჩამორჩენა.

ლაგოდეხის რაიონი თუმცა დაგვიანებით, მაგრამ დიდი ვალდებულებით გამოეხმაურა აფხაზეთის კოლმეურნეებს თამბაქოს დროულად და უდანაკარგოდ აღებაზე სოცშეჯიბრების მოწყობის შესახებ. ჩვენს ხელთ არსებული მასალა მოწმობს, რომ აქაც სუსტად იბრძვიან ნაკისრ ვალდებულებათა შესრულებისათვის. ეს იქიდანაც ჩანს, რომ 1 ოქტომბრისათვის ლაგოდეხის რაიონში თამბაქოს შეტეხის გეგმა შესრულებული იყო მხოლოდ 74,3 პროცენტით.

დაშაფიქრებელია თამბაქოს მოსავლის აღების მიმდინარეობა სიღნაღის, გურჯაანის, ლუქსემბურგისა და ჩხოროწყუს რაიონებშიც.

დადგა გადამწყვეტი დღეები თამბაქოს მოსავლის აღებაში, ძვირფასია თვითეული დღე, თვითეული საათი — აი რა უნდა იქნას მტკიცედ გათვალისწინებული.

თამბაქოს ხარისხის გაუმჯობესებისა და სტანდარტის დაცვისათვის საჭიროა თამბაქოს სამუშაოები უზრუნველყოთ ოპერატიული ხელმძღვანელობით. ოპერატიული ხელმძღვანელობა ამჟამად ისევე საჭიროა, როგორც ჰაერი, როგორც წყალი. თამბაქოს მოსავლის აღების შემდგომი გაჭიანურება (მით უმეტეს ზედა ხარისხობრივი შეტეხისა, რომელიც ამჟამად მიმდინარეობს) საფრთხის წინაშე აყენებს პირველხარისხოვანი თამბაქოს გამოსავლიანობის მიღებას — სცემს მოსალოდნელ საერთო ნედლეულის პროდუქციას, ამიტომ ყველა ზომა უნდა მივიღოთ იმისათვის, რათა აღება რაც შეიძლება დაჩქარებით დავამთავროთ, იმაღაა ის არის, რომ თამბაქოს შეტეხის გეგმა შეასრულოს არა მარტო თვითეულმა რაიონმა, არამედ ამავე რაიონის ყველა კოლმეურნეობამ, ყველა ბრიგადამ. ძალთა სწორი განაწილებით, შეგნებული დისციპლინის განმტკიცებით საქმე ისე უნდა მოეწყოს, რომ უზრუნველყოფილ იქნას შრომისუნარიანი ყველა კოლმეურნის გასვლა საშუშაოებზე. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს ფარდულებში თამბაქოს წესიერად გაშრობას. იმაზე, თუ როგორ იქნება მოწესრიგებული ეს საქმე, დიდად არის დამოკიდებული თამბაქოს ხარისხის გაუმჯობესება.

საკოლმეურნეო მინდვრებზე გამოიჭედნენ შესანიშნავი ადამიანები — სტახანოველები, რომელნიც შრომის ნოვატორები არიან. აი ამ ადამიანებზე მეთოდების ფართოდ დანერგვით უნდა უზრუნველყოთ თამბაქოს გეგმების სასახელოდ შესრულება.

გადაჭრით უნდა გარდაჰქმნან მუშაობა თამბაქოს დამამზადებელმა ორგანიზაციებმა ადგილებზე. თამბაქოს დამზადების გეგმა ვადაზე და ხარისხობრივი მაჩვენებლების მტკიცედ დაცვით უნდა შეასრულოთ. თამბაქოს დამზადების სექტემბრის გეგმა კი 25 რიცხვისათვის შესრულებული იყო მხოლოდ 10 პროცენტით. „საქთამბაქნედლეულმა" და მისმა მმართველმა ამხ. ვაშაკიძემ შექმნილი მდგომარეობიდან საჭირო დასკვნა უნდა გააკეთონ. უნდა მივაღწიოთ იმას, რომ დამამზადებელი ორგანიზაციები კულტურულად, სანიმუშოდ მუშაობდნენ. ამას მაშინ მივაღწევთ, თუ ამ საქმეზე შერჩეული იქნებიან შემოწმებული, კეთილსინდისიერად მომუშავე ადამიანები, რომელთაც გული შესტკივით სახელმწიფო ინტერესებისათვის.

ადგილობრივმა პარტიულმა, საბჭოთა ორგანიზაციებმა, მიწსახკომმა და მისმა ორგანოებმა და „საქთამბაქნედლეულმა" უნდა მიაღწიონ იმას, რომ კოლმეურნეთა ფართო მასები ჩაებან ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის XXI წლისთავისა და ლენინურ-სტალინური კომკავშირის XX წლისთავის აღსანიშნავ სოციალისტურ შეჯიბრებაში და წარმართონ იგი მორიგ ახალ გამარჯვებათა მოსაპოვებლად.

თვითმფრინავ „როდინას" გმირული ეკიპაჟი (მარჯვნიდან მარცხნივ) ვალენტინა სტეფანეს-ასული გრიზოდუბოვა, პოლინა დენისის-ასული ოსიპენკო და მარინა ვიქტორის ასული რასკოვა.

სურათი ამოღებულია „იზვესტიიდან"

თვითმფრინავ „როდინას" მთელი ეკიპაჟი ნაპოვნია

საუბარი პირდაპირი მავთულით მოსკოვსა და კომსომოლსკს შორის

4 ოქტომბერს განუწყვეტელი კავშირი იყო გაბმული პირდაპირი მავთულით მოსკოვსა და ამურის კომსომოლსკს შორის.

1 საათსა და 35 წუთზე მოსკოვში მიღებული იყო ცნობა, რომ ნახევარი საათის წინ კომსომოლსკიდან „როდინას" ძირს დაშვების ადგილისაკენ გაფრინდა ორი თვითმფრინავი. ერთი თვითმფრინავით გაემგზავრა სამოქალაქო საჰაერო ფლოტის მფრინავი ამხ. სახაროვი, ხოლო მეორე თვითმფრინავით—დივიზიის მეთაური ამხ. სოროკინი.

2 საათსა და 52 წუთზე თვითმფრინავები უკვე „როდინას" ოავზე დაფრინავდნენ. 35 წუთის შემდეგ მფრინავმა სახაროვმა რადიოთი შეგვატყობინა, რომ „როდინას" ეკიპაჟის პარაშუტებით მაიწოდეს შემდეგი ტვირთი: სურსათი და მათ შორის ცხელი ყავა თერმოსებით, აგრეთვე თბილი ტანსაცმელი და რუკა თვითმფრინავის ადგილყოფის აღნიშვნით. ერთდროულად გადაგდებულ იქნა ალამი პირობითი კოდით; ამ კოდით ისარგებლა „როდინას" ეკიპაჟმა და სიგნალების საშუალებით აცნობა, რომ თვითმფრინავთან იმყოფებიან გრიზოდუბოვა და ოსიპენკო.

ამავე კოდის საშუალებით „როდინას" პილოტებმა შეატყობინეს მზვერავ თვითმფრინავებს, რომ შტურმანი მ. რასკოვა ძირს დაშვების წინ პარაშუტით გადმოხტა თვითმფრინავიდან. მათ ისრით აღნიშნეს აგრეთვე მიმართულება, საიდაც ეგულებათ ამხ. რასკოვა. მფრინავებმა გამოიკვლიეს რაიონი ნაჩვენები სამხრეთ-აღმოსავლეთის მიმართულებით, მაგრამ ამხ. რასკოვა ვერ აღმოაჩინეს.

4 საათსა და 06 წუთზე ამხ. სახაროვისა და სოროკინის თვითმფრინავები კომსომოლსკში დაბრუნდნენ. მათი ძირს დაშვებისთანავე აქ დაიწყო თვითმფრინავთა ჯგუფის მომზადება მ. რასკოვას მოსაძებნად „როდინას" ადგილყოფის რაიონში საჰაერო დესანტის გადასასხმელად.

8 საათსა და 10 წუთზე უკვე ექვსი თვითმფრინავი იყო ჰაერში. მახნენების ამ ჯგუფს მეთაურობდა სამოქალაქო საჰაერო ფლოტის შორეულაღმოსავლეთის სამმართველოს უფროსი ამხ. პიკოვი. თვითმფრინავებს მართავდნენ პილოტები: ოვეჩკინი, ბურლაკოვი, დერკუნსკი, რომანოვი და სახაროვი. ერთერთ თვითმფრინავზე იმყოფებოდა საჰაერო დესანტი.

9 საათზე და 05 წუთზე მოსკოვს გადაეცა ცნობა, რომ ყველა თვითმფრინავი უახლოვდება „როდინას" ადგილსამყოფელს. მალე მანქანები უკვე თავს დასტრიალებდნენ ვეროხლისფერ ფრინველს, რომელსაც სანფლობ ჭაობში გაეშალა თავისი ფართო ფრთები. „როდინას" ეკიპაჟს ჭაობზე გადასასვლელი საშუალებები, იალიკი, ტანსაცმელი და სურსათი მიაწოდეს და მანქანების უმეტესი ნაწილი მ. რასკოვას საძებნად გაემართა. მფრინავებმა გულდასმით დაათვალიერეს მიჩხერი, ჭაობიანი ტყე, რომელიც თვითმფრინავის სამხრეთ-დასავლეთ მიმართულებით მდებარეობს.

მალე მთავრობის კომისიამ კომსომოლსკიდან შემდეგი რადიოგრამა მიიღო:

— 9 საათსა და 30 წუთზე სოფელ დუკის რაიონში ნაპოვნია „როდინას" ეკიპაჟის მესამე წევრი.

ამ დროს თვითმფრინავ „როდინას" ძირს დაშვების რაიონს თავს დასტრიალებდა სადესანტო თვითმფრინავი. 10 საათზე თვითმფრინავიდან გადახტა ორი პარაშუტისტი — კაპიტანი პოლეჟაევი და უფროსი ლეიტენანტი ერიომინი. პარაშუტისტები მშვიდობით დაეშვნენ თვითმფრინავის მახლობლად. ამხ. გრიზოდუბოვა და ოსიპენკო სიხარულით მიესალმნენ პარაშუტისტებს.

11 საათზე გაიმართა მორიგი საუბარი პირდაპირი მავთულით ამურის კომსომოლსკთან. კომსომოლსკიდან გადმოსცეს:

— სამოქალაქო საჰაერო ფლოტის მფრინავებმა დერკუნსკიმ, კირსანოვმა, ბორტრადისტმა სიტკოვმა და ბორტმექანიკოსმა ფედინმა მეჩხერ, ჭაობიან ტყეში „როდინას" ძირს დაშვების ადგილიდან დაახლოებით 20 კილომეტრის მანძილზე აღმოაჩინეს „როდინას" ეკიპაჟის მესამე წევრი ამხ. რასკოვა. ის მინდორში იდგა ახლახან გაჩაღებულ კოცონთან და ცხვირსახოცით უგზავნიდა სალამს მფრინავებს. თვითმფრინავიდან მას გადაუგდეს სურსათი, რაც რასკოვამ მაშინვე აკრიფა.

მთავრობის კომისიის მიერ გაცემულია განკარგულება, რათა მომზადებულ იქნას ორი გამოცდილი პარაშუტისტი და 5 ოქტომბერს დილით გადასხმულ იქნან ისინი თვითმფრინავიდან რასკოვას დასახმარებლად. პარაშუტისტებს მიეცათ კომპასი, იარაღი და კვების საჭირო პროდუქტები. თუ საჭირო იქნება, თვითმფრინავიდან მათ გადაუგდებენ რეზინის ნავსა და თხელ ამურებს.

გეგმის თანახმად, ამხ. გრიზოდუბოვა, ოსიპენკო და რასკოვა პარაშუტისტებთან ერთად ძირითად ამ ჯგუფთან უნდა გამოვიდნენ. აქედან ისინი რეზინის ნავებით უნდა მისცურდნენ ქვედა კამენკამდე, სადაც ამ დროისთვის მოელენ კატარღები, რომლებიც კერბში მოიყვანენ მთელ ჯგუფს. კერბიდან „როდინას" ეკიპაჟი და პარაშუტისტები თვითმფრინავებით გადაიგზავნებიან ჯერ კომსომოლსკში, ხოლო შემდეგ ხაბაროვსკში (საკდესი).

თვითმფრინავ „როდინას" რაიონში

პირდაპირი მავთულით ლაპარაკი ქალაქ კომსომოლსკთან

5 ოქტომბერს, 1 საათსა და 5 წუთზე, მოსკოვის დროით, ქალაქ ამურის კომსომოლსკთან დაჟყარებულ იქნა პირდაპირი სატელეგრაფო კავშირი. მოსკოვში აპარატთან იყო გადაფრენის მთავრობის კომისიის შტაბის წევრი, საბჭოთა კავშირის გმირი პოლკოვნიკი სლეპნევი, კომსომოლსკში აპარატთან მოვიდა საკ. კ. პ. (ბ) საქალაქო კომიტეტის მდივანი ამხ. პეგოვი.

ამხ. სლეპნევმა გადასცა კომსომოლსკში მთავრობის კომისიის მითითებანი იმის შესახებ, რომ არ ჩაუგდონ ამხ. რასკოვას რადიოსადგური, რაც მხოლოდ გააძნელებს მის სვლას. ამხ. სლეპნევი შეეკითხა კომსომოლსკს, თუ რამდენად მზად არის თვითმფრინავი გასაფრენად იმისათვის, რომ თვალყური ადევნოს თვითმფრინავ „როდინას" შტურმანის ამხ. რასკოვას სვლას. მან ხაზგასმით აღნიშნა, რომ ეს უპირველესი ამოცანაა.

შემდეგ ამხ. სლეპნევმა სთხოვა გადმოეცა ცნობები ქვეითი პარტიების თვითმფრინავ „როდინასაკენ" სვლის შესახებ და იმ ორი პარაშუტისტის მომზადების შესახებ, რომელთა დაშვებაც განზრახულია რასკოვას მახლობლად, თუ იგი ჯერ კიდევ შორს არის თვითმფრინავ „როდინასაგან".

ამხ. პეგოვმა აცნობა მას, რომ რასკოვას სვლისათვის თვალყურის სადევნებლად დანიშნული თვითმფრინავები გაფრინდებიან დილის 9 საათზე ადგილობრივი დროით. კერბში თვითმფრინავთა დასაშვები ფართობის მდგომარეობის გამოსარკვევად მიემართება მფრინავი ამხ. ოვეჩკინი. მასვე აქვს დავალებული შეამოწმოს, როგორ მიდიან მდინარე ამგუნზე იმ პუნქტთან მიმავალი კატარღები, რომელთანაც „როდინას" ეკიპაჟი და პარაშუტისტები უნდა გამოვიდნენ.

2 საათსა და 55 წუთზე, მოსკოვის დროით, მფრინავი ამხ. სახაროვი გაფრინდა ამხ. რასკოვასკენ „პს-7" თვითმფრინავით. მას რასკოვასათვის უნდა მიეწოდებინა პროდუქტები. ამავე დროს კომსომოლსკიდან იმავე დავალებით გაფრინდა „მპ-1" ჰიდროთვითმფრინავი, რომელსაც მართავდა პილოტი ამხ. რომანოვი.

როდესაც თვითმფრინავებმა ამხ. გრიზოდუბოვას და ოსიპენკოს აღგილსამყოფელ რაიონს მიაღწიეს მფრინავმა სახაროვმა რადიოთი გვაცნობა, რომ ხედავს თვითმფრინავ „როდინასაკენ" მიმავალ ადამიანებს.

მალე ამხ. სახაროვის თვითმფრინავის ბორტიდან მიღებულ იქნა მეორე რადიოგრამა. პილოტმა გადმოგვცა, რომ მიაღწია ამხ. რასკოვას დაშვების ადგილს.

4 საათსა და 45 წუთზე კერბიდან კომსომოლსკში გაფრინდა მფრინავი ამხ. ოვეჩკინი, რომელმაც გამოიკვლია ეს რაიონი თვითმფრინავების დაშვების პირობათა გამორკვევის მიზნით.

8 საათსა და 13 წუთზე კვლავ შესდგა ლაპარაკი კომსომოლსკთან, საიდანაც გვაცნობეს, რომ ამხ. გრიზოდუბოვას და ოსიპენკოს, აგრეთვე იმ პარაშუტისტებს, რომლებიც მათთან ერთად თვითმფრინავებიდან დაეშვნენ, მიაწოდეს ორი ყუთი ვაშლი.

კომსომოლსკში გადაცემულ იქნა ბრძანება იმის შესახებ, რომ, როდესაც ამხ. რასკოვა თვითმფრინავ „როდინასთან" მივა, მთელი ეკიპაჟი დაუყოვნებლივ უნდა წავიდეს მდინარე ამგუნისაკენ. მდინარესთან „როდინას" ეკიპაჟმა და მისმა თანმხლებმა ამხანაგებმა უნდა დაუცადონ რეზინის დიდ ნავებს, რომლებსაც მათ თვითმფრინავიდან გადაუგდებენ. (საკდესი).

ბრძანებულება

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

რსფსრ სვერდლოვსკის ოლქის პერმისა და სვერდლოვსკის ოლქებად დაყოფის შესახებ

1. დამტკიცდეს რსფსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წარდგინება სვერდლოვსკის ოლქის დაყოფის შესახებ: პერმის ოლქად—ცენტრით ქ. პერმში და სვერდლოვსკის ოლქად—ცენტრით ქ. სვერდლოვსკში.

2. გამოიყოს სვერდლოვსკის ოლქიდან პერმის ოლქის შემადგენლობაში ქალაქები: პერმი, ლისვა, კიზელი, ჩუსოვოი; რაიონები: ბარდიმის, ბერეზოვკის, ბოლშე-სოსნოვოს, ვერეშჩაგინოს, ვერხნე-ოროდკოვკის, ვერხნე-მულინსკის, ეროშოილოვის, ლობრიანკის, ელოვოს, კარაგაისკის, კიშერტსკის, კრასნოკამსკის, კუედის, ლუნგურის, ნიროპის, ნიტვის, ორდის, ოსინსკის, ოხანსკის, ოჩერკის, პერმსკო-ილინსკის, პერმსკო-სერგინსკის, სივის, სოლიკამსკის, სუქსუნის, იუსკოვ. უსის, ფოკის, ჩასტის, ჩერდინის, ჩერმოზის, ჩერნოვსკოეს, ჩერნუშენსკის, შუჩიე-ოზეროს და კოშინიაკთა ნაციონალური ოლქი.

3. ოლქის დანარჩენი ქალაქები და რაიონები დატოვებულ იქნას სვერდლოვსკის ოლქის შემადგენლობაში.

4. შეუერთდეს პერმის ტერიტორიას ქ. მოლოტოვი და შეიქმნას მისგან ქ. პერმის მოლოტოვის რაიონი.

5. ჩაირიცხოს სვერდლოვსკის ოლქის შემადგენლობაში ომსკის ოლქის ვერხნე-ტავდინსკის რაიონი და ჩელიაბინსკის ოლქის შემდეგი 5 რაიონი: ბუტკის, კამიშლოვის, პიშმის, ტალიცისა და ტუგულიმისა.

6. ეწოდოს სვერდლოვსკის ოლქის პიშმის რაიონს ვერხნე-პიშმის რაიონი.

სსრკ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის მოადგილე
გ. პეტროვსკი

სსრკ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ა. გორკინი.

მოსკოვი, კრემლი.
1938 წლის 3 ოქტომბერი.

ქრონიკა

სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარი ამხ. მ. მ. ლიტვინოვი ჟენევიდან მოსკოვს დაბრუნდა. (საკდესი).

სსრ კავშირის სახკომსაბჭომ ამხ. **გ. ვ. ფილარეტოვი** დაამტკიცა სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სახალხო კომისრის მოადგილედ (საკდესი).

მეგობარი ქალები

თვითმფრინავ „როდინას" ეკიპაჟის მეთაური ვალენტინა გრიზოდუბოვა 28 წლისაა. მაგრამ მას საფრენოსნო მუშაობის უკვე ათი წლის სტაჟი აქვს.

ავიაციისადმი სიყვარული ვალენტინა გრიზოდუბოვას შემკვიდრეობით გამოჰყვა—თვითნასწავლი ინჟინერი ავიაკონსტრუქტორის სტეფანე გრიზოდუბოვისაგან. 14 წლის იყო იგი, როცა უკვე მამის მიერ აგებული პლანერებით დაფრინავდა. 1928 წელს გრიზოდუბოვა, ხარკოვის ტექნოლოგიური ინსტიტუტის სტუდენტი, საფრენოსნო სკოლაში შედის.

მას ბევრი მძიმე დღე გაუთენებია: მაშინ ბევრს როდი სჯეროდა, რომ ავიაციაში მოსული ქალისაგან რაიმე გამოვა.

ამხ. გ. კ. ორჯონიკიძესთან შეხვედრა ერთერთი ყველაზე უფრო სასიხარულო დღეა ვალენტინა გრიზოდუბოვას ცხოვრებაში. ამ შეხვედრამ მას ყოველგვარი ეჭვი გაუფანტა.

სახალხო კომისარი ალერსიანად შეხვდა ახალგაზრდა ქალს, ყურადღებით მოუსმინა მას.

— მე მიკვირა შენი,—სთქვა ამხ. ორჯონიკიძემ, — შენ დაიწყებ ფრენას. როცა მფრინავი გახდები, ჩემთან შემოიარე და მითმე შენს მიღწევებზე.

გრიზოდუბოვამ წარმატებით — სამს თვეში — დაამთავრა საფრენოსნო სკოლა. იგი, რომელიც ერთერთი პირველი მფრინავი ქალი იყო თავდაცვა - ავიაქიმში, მფრინავინსტრუქტორი გახდა.

მისი 86 ყოფილი მოწაფე თვითმფრინავა საჭეებს უხის. მისი მოწაფეები უკვე დიდხანია თვითონაც მასწავლებლები გახდნენ. ბევრი მათგანი მუშურ-გლეხური წითელი არმიის მეთაურია, ორდენოსანია.

1934 წლიდან გრიზოდუბოვა გორკის საბელობის აგიტესკადრილიის აგიტატორია: მან ჰაეროფრინა თითქმის მთელი ჩვენი თვალუწვდენი ქვეყანა — ჰამჩატკიდან ბაიკალამდე.

მგზნებარე საზოგადოებრივი მუშაკი ვალენტინა სტეფანეს-ასული დიდ მუშაობას ეწევა მუშურ-გლეხური წითელი არმიის ერთეულებში, სადაც მსახურობს მისი ქმარი, სამხედრო მფრინავი. 1936 წელს მთავრობამ იგი შრომის წითელი დროშის ორდენით დააჯილდოვა. საავიაციო ტექნიკის საუცხოოდ დაუფლებისათვის მთავრობა მას 1937 წელს მეორე ორდენით — წითელი ვარსკვლავის ორდენით აჯილდოებს. ქარხნულ ორგანიზაციებში მუშაობის დროს ვალენტინა გრიზოდუბოვა ქალთა რამდენიმე რეკორდს ამყარებს, და მნიშვნელოვნად აჭარბებს სახელგანთქმულ ამერიკელ მფრინავ ქალთა საერთაშორისო მიღწევებს.

საბჭოთა ქვეყანას უყვარს და აფასებს თავის გმირებს. ყირიმზეთის სსრ მრეწველის მუშაკთა კავშირის გმირი, ყურადღებას აქცევს ახალგაზრდა, საზრიან, ნიჭიერ ქალს, რომელიც შტურმანის პროფესიაზე ოცნებობდა. იგი ასწავლის მას, თან დაჰყავს გაფრენებში.

მარინა რასკოვა ამთავრებს უმაღლეს სასწავლებელს და ღებულობს შტურმანის დიპლომს. თავის სპეციალობას იგი საფუძვლიანად ეუფლება. მას ანდობენ აკადემიაში მასწავლებლობას, იგი ინსტრუქტაჟს უწევს მეთვალყურე მფრინავებს. მის მოწაფეებს შორის ცოტა როდია სამხედრო ავიაციის საუცხოო შტურმანები.

საშტურმანო საქმის შესწავლასთან ერთად რასკოვა ამთავრებს საფრენოსნო სკოლას. შტურმანი-პილოტი მარინა რასკოვა მუშაობს ინსტრუქტორად ბრმა ფრენის დარგში. მან შტურმანად იფრინა ვალენტინა გრიზოდუბოვასთან 1937 წელს პირდაპირი ხაზით მსუბუქმოტორიანი სასპორტო თვითმფრინავით. მათ ძირდაუშვებლად იფრინეს აქტიებინსკამდე 1444 კილომეტრი და ახალი საერთაშორისო რეკორდი დაამყარეს.

სხვადასხვა გზით მოვიდა ეს სამი ქალი ავიაციაში. მაგრამ ერთი რამ ანათესავებს მათ: გმირობა, ოსტატობა, მზადყოფნა გაიმარჯვონ თავისი დიდი საშობლოს სასახელოდ.

მფრინავ ამხ. დერკუნსკის ნაამბობი

სამოქალაქო საჰაერო ფლოტის მფრინავმა ამხ. დერკუნსკიმ, რომელმაც აღმოაჩინა მ. რასკოვა, ამურის კომსომოლსკიდან მოსკოვს პირდაპირი მავთულით გადასცა შემდეგი:

— ამხ. რასკოვა ვნახე დაბალი ფრენის დროს. ეს რომ ნამდვილად რასკოვა იყო, ამაში დამარწმუნა მისმა ტანსაცმელმა. მკაფიოდ დავინახე მის თავზე საავიაციო მუზარადი. ამხ. რასკოვა ცხვირსახოცით მანიშნებდა, რომ იგი პარაშუტით დაეშვა მიწაზე.

მას შემდეგ, რაც ამხ. მ. რასკოვას საკვები გადავუგდე და ვუჩვენე გზა თვითმფრინავ „როდინასაკენ", იგი მცირე ხნის შემდეგ გაემართა ჩრდილო-დასავლეთის მიმართულებით. როგორც მეთაური ამხ. რომანოვი თვალყურს ადევნებდა მის მოძრაობას. რათა მ. რასკოვა სწრაფად იქნას მიყვანილი თვითმფრინავთან, საჭიროა მის დასახმარებლად ჩავუშვათ ორი პარაშუტისტი. (საკდესი).

დამთავრდა გაზგენერატორული მსუბუქი ავტომობილის—„მ-1-ის" გამოცდა

3 ოქტომბერს, 15 საათსა და 57 წუთზე, ვარშავის გზატკეცილის 105 კილომეტრზე დამთავრდა ინჟინერ ა. ი. პელტცერის კონსტრუქციის გაზგენერატორული მსუბუქი ავტომობილის „მ-1-ის" საცდელი გადარბენა.

82 საათში მანქანამ გაიარა 5.000 კილომეტრი. საშუალო საექსპლოატაციო სისწრაფე საათში 61 კილომეტრს უდრის. გადარბენის კონტროლირების მიერ ჩაწერილ იქნა ყველაზე მაღალი საშუალო ტექნიკური სისწრაფე 100 კილომეტრიან უბანზე—73 კილომეტრი საათში. გამოცდის დღეებში გაზგენერატორული დანადგარი უნაკლოდ მუშაობდა. (საკდესი).

თვითმფრინავი „პს-89" აშხაბადში

აშხაბადი, 4 ოქტომბერი (საკდესი). დღეს 5 საათსა და 35 წუთზე ადგილობრივი დროით აშხაბადის აეროდრომზე დაეშვა თვითმფრინავი „პს-89", რომელიც ასრულებს გადაფრენას 11 მოკავშირე რესპუბლიკის დედაქალაქებში. მანძილი ბაქოდან აშხაბადამდე (800 კილომეტრი) გავლილია 3 საათსა და 15 წუთში. ფრენა სწარმოებდა 200 მეტრ სიმაღლეზე.

ყინულმჭრელ „ი. სტალინის" რეისი

ყინულმჭრელ „ი. სტალინის" გემბანი, 1 ოქტომბერი (საკდესის სპეციალურ კორესპონდენტისაგან, მიღება დაგვიანებულია). მოულოდნელად ამოვარდნილმა ქარიშხალმა გვაიძულა შეგვეწყვიტა ნახშირის გადმოტვირთვა ყინულმჭრელიდან ჩელუსკინის კონცხზე. ეკიპაჟის 20-ზე მეტი კაცი, ძლიერი ღელვის გამო, მოკლებულია საშუალებას დაბრუნდეს ნავით პოლარული სადგურიდან გემზე. ყინულმჭრელი კიდევ უფრო დაშორდა ნაპირს და ღუზაზე დგას.

დღეს საღამოს იშვიათი კარგი ხილვადობა იყო. ჩამავალი მზის შუქზე მკაფიოდ გამოჩნდა ვილკიცკის სრუტის მეორე ნაპირზე მდებარე ჩრდილოეთის მიწის ცისფერი ნაპირები.

ვამრავლოთ ნავთის შაღრევნები!

ნორიოს ნავთი

1938 წლამდე მარტყოფ-ნორიოს მიდამოების გეოლოგიური შესწავლა ხანგამოშვებით მიმდინარეობდა. მოწვეული იყვნენ მოსკოვის, ლენინგრადისა და ბაქოს ცნობილი გეოლოგები, რომლებმაც გაშალეს ნავთის საძიებელი სამუშაოები, დარწმუნდნენ ნორიოში ნავთის არსებობაში და შემდეგ კი სახელმწიფო მნიშვნელობის ეს უდიდესი საქმე შუაგზაზე მიატოვეს.

რატომ? შესაძლებელია იმიტომ, რომ გეოლოგებს ეჭვი შეეპარათ ნორიოს ნავთის დიდ სამრეწველო მნიშვნელობაში, მისი მარაგის სიდიდეში და ნავთის მაღალხარისხოვნობაში. ამასთან ერთად „საქნავთში“ მოკალთებული იყვნენ მავნებლები, რომლებიც დაინტერესებული არ იყვნენ ნორიოს ნავთის აღმოჩენით. ისინი ხელოვნურად ართულებდნენ, აძნელებდნენ და აჭიანურებდნენ საძიებელ სამუშაოებს. რასაკვირველია, ასეთი „ხელმძღვანელების“ წყალობით გეოლოგიური სამუშაოები ბოლომდე ვერ იქნებოდა მიყვანილი.

ამ მოწვეულ გეოლოგებთან ერთად მარტყოფ-ნორიოს მიდამოების წიაღს იკვლევდა და სწავლობდა გეოლოგი ნ. ქებაძე, რომელიც ნორიოს ნავთის საკითხში სხვა შეხედულებისა იყო და თავისი მუშაობა დამოუკიდებელი გზით წარმართა.

ამხანაგმა **ლ. ბერიამ** ნავთის სძიებელი სამუშაოების გაშლის განსაკუთრებული ყურადღება მიაქცია და გეოლოგ ქებაძეს ყველა პირობა შეუქმნა. მართლაც, უკვე მალე გეოლოგი ნ. ქებაძე, ეყრდნობა რა ნორიოს მიდამოების წინასწარი გეოლოგიური შესწავლის მონაცემებს, პრაქტიკულ დასკვნას აკეთებს: საჭიროა საძიებელი ჭაბურღილების დადგმა და მიწის ბურღვის დაწყება.

საძიებელი ჭაბურღილების დადგმის აუცილებლობაში რომ დარწმუნებულიყო, ამხანაგმა ლ. ბერიამ წინასწარ პირადად დაათვალიერა ნორიოს მიდამოები და კარგახანს ესაუბრა ნორიელ გლეხებს, რომლებმაც მას უამბეს, თუ წინათ ამ ადგილებში როგორ სთხრიდნენ წერაქვით ღრმა ჭებს და როგორ იღებდნენ ცოტ-ცოტა ნავთს.

ამის შესახებ საინტერესოა ერთერთი მოხუცი ნორიელი კოლმეურნის ია წიახაშვილის ნაამბობი. მისი გადმოცემით, მსოფლიო ომის დაწყებამდე (ე. ი. 1914 წლამდე) თბილისიდან ნორიოში ჩადიოდა ნავთის მდიდარი ვაჭარი, გვარად ხაჩატუროვი. მან დაიჭირავა გლეხები და ჭების გათხრა დაიწყო. 60-80 საჟენის სიღრმეზე ნავთი უკვე ჟონვას იწყებდა და ჭაში ყვითელი გუბე დგებოდა.

ია წიახაშვილმა კიდევ ერთი საინტერესო ამბავი გაიხსენა. ვიდრე „მენავთე“ ხაჩატუროვი ნავთის ჭების გათხრას დაიწყებდა, თურმე ნორიოში ნავთის არსებობა უკვე იცოდა ერთერთმა ბაქოელმა ნავთის მრეწველმა კამალოვმა, რომელსაც ხაჩატუროვივით რამდენიმე ჭა ამოეთხარა, ნავთით ბოთლები აეესო და შიგვე შეენახა, ჭები კი ისევ მიწით ამოეყარა.

— ხაჩატუროვსა და კამალოვს დიდი ჩხუბი მოუვიდათ, გლეხები ამ სეირს ეუყურებოდით—ამბობს ია წიახაშვილი. — კამალოვი ხაჩატუროვს არწმუნებდა, ეს ნავთი ჩემი აღმოჩენილია, ნავთით სავსე ბოთლები ჩემი დამალულიაო.

ამხანაგმა **ლ. ბერიამ** გასცა განკარგულება, რომ ჭაბურღილები დაედგათ და ბურღვა დაეწყოთ. ყველაფერი სასწრაფოდ მოგვარდა. დაიდგა 3 კრეულუხის ჭაბურღილი და ერთიც ღრმა ჭაბურღილი. მიმდინარე წლის 20 აგვისტოს კი უკვე მიწის ბურღვა დაიწყო.

ბურღვამ სასწაულგბრივი შედეგები მოგვცა. უკვე 13 სექტემბერს, დღის 3 საათზე № 16 ჭაბურღილზე 182 მეტრის სიღრმიდან ამოხეთქა ნავთის მძლავრმა შადრევანმა. შადრევანის სიმაღლე დედამიწის ზედაპირიდან 15 მეტრს უდრიდა.

ნავთის შადრევანმა მეორე დღის თითქმის დილის 8 საათამდე იდინა. ამ ხნის განმავლობაში 90 ტონაზე მეტი ნავთი ამოვიდა.

წითელწყაროს ლაბორატორიაში ნორიოს ნავთის ანალიზმა ძალიან კარგი შედეგი გამოიღო. ნორიოს ნავთის შემადგენლობაში აღმოჩნდა 40 პროცენტი ბენზინი და სხვა ძვირფასი საწვავი მასალა, რომელსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს ავიაციის განვითარებისა და ჩვენი ქვეყნის სახედრო ძალების განმტკიცებისათვის.

20 სექტემბერს ნორიო-მარტყოფის რაიონში ნავთის ახალი საბადოს აღმოჩენასთან დაკავშირებით ნორიოს ნავთის საძიებელ სამუშაოთა სტახანოველებისა, დამკვრელებისა და ინჟინერ-ტექნიკოსებისადმი მძიმე მრეწველობის სახალხო კომისრის ამხ. **კაგანოვიჩის** მიერ გამოგზავნილი მისალმების გამო შესდგა სახელდახელო მიტინგი. მიტინგზე ბრიგადირებმა და სტახანოველმა მბურღავებმა პოპოვმა, კუტირიოვმა, კოზირიოვმა, კაბალაცკიმ, ბუდოხინმა, ჩერკაშინმა, სიპეტოვმა, რამაზოვმა და სხვებმა პირობა დასდეს, რომ აუცილებლად საქმით შეასრულებენ ამხ. კაგანოვიჩის დავალებას და მიმდინარე წლის დასასრულს ნორიოს ნავთის სამრეწველო ექსპლოატაციას შეუდგებიან.

ინჟინერ-გეოლოგის ამხ. აკ. კობახიძის თქმით, პირველ რიგში საჭიროა გამოიცვალოს ჭაბურღილების მანქანა-მოწყობილობანი — დაზგები, სხვადასხვა ინსტრუმენტები, ღვედები, ტუმბოები და სხვ. ეს აგრეგატები კაპიტალურ რემონტს საჭიროებენ, რადგან ისინი უკვე საკმაოდ გაცვდნენ და მოძველდნენ. ამ აგრეგატებმა შირაქში გაბურღეს 12 ათასი მეტრი და სუფსაში 12500 მეტრი.

ნორიოში გასაბურღავია 10 ათასი მეტრი, რაც მარტო ამ აგრეგატებით შეუძლებელია. ამიტომ „საქნავთის“ ხელმძღვანელებმა ნორიოში დადგმული საძიებელი ჭაბურღილები ახალი მოწყობილობით უნდა მოამარაგონ, წინააღმდეგ შემთხვევაში ბურღვის გეგმების შესრულება დადგება საფრთხის წინაშე, რაც ცალკეულ ჭაბურღილებზე უკვე ახლაც ეგრძნობა.

ნორიოს ნავთს დიდი მომავალი აქვს. ეს კი მთელ კოლექტივს ავალებს რაც შეიძლება მალე დაამთავრონ გეოლოგიურ-საძიებელი სამუშაოები, მომზადონ პირობები ექსპლოატაციისათვის და სოციალისტურ სახელმწიფოს რაც შეიძლება მალე მისცენ სამრეწველო ნავთი.

კ. მავზარაშვილი

სუფსის საბაღოებზე ჩამორჩენაა

„მნიშვნელოვანია არა მარტო ბურღვის გეგმის შესრულებას, არამედ ბურღვა ისე უნდა მოეწყოს, რომ ნავთის გამოსავლენი ფენების მდებარეობისა და სიმძლავრის გამოკვეთასთან ერთად მივიღოთ სამრეწველო ნავთი“.

ლ. ბერია

საანგარიშო მოხსენებიდან ხარკ. ბ. პ. (ბ) XI ყრილობაზე.

მეთვრამეტე საუკუნის ბოლოს უკვე ცნობილი იყო, რომ საქართველოში გურიის ტერიტორიაზე არსებობდა ნავთის საბადოები, მაგრამ მათი წიაღი მიუწვდომელი და საიდუმლოებით მოცული რჩებოდა.

1827 წელს სუფსის მიდამოებში მიაგნეს ნავთის კვალს. ამის შემდეგ 1870 წლამდე არავითარი სერიოზული ძიება არ ჩატარებულა. 1870 წელს რომელიღაც მრეწველის ინიციატივით ჩატარდა გეოლოგიური სამუშაოები, რასაც არსებითი შედეგი არ მოჰყოლია.

ასევე უშედეგოდ დასრულდა 1896 წელს ჩატარებული საძიებელი მუშაობა. 1914 წელს საბურღავი სამუშაოები განახლდა ერთერთი გერმანელი კაპიტალისტის ინიციატივით. ამ სამუშაოებს ხელმძღვანელობდა გეოლოგი ნოტი. მაგრამ დაიწყო მსოფლიო ომი, ჩატარებული საბურღავი სამუშაოები მიატოვეს უცხოელმა კაპიტალისტებმა და ეს ადგილები ისე ამოჰქონდეს, რომ რამდენიმე წლის განმავლობაში მათი მიგნებაც შეუძლებელი იყო.

1927 წელს „აზნეფტმა“ დაიწყო სუფსის ტერიტორიაზე კვლევითი სამუშაოები, მაგრამ ხალხის უსაზიზღრესი მტრების მავნებლური მუშაობის შედეგად, რეალური შედეგი არ იქნა მიღწეული.

ასე განვლო ასმა წელმა გურიის ნავთის ძიებაში, მთელი საუკუნის მანძილზე მრავალმა გეოლოგმა მიიღო მონაწილეობა სუფსის ნავთის საძიებელ სამუშაოებში; თითქმის მთელი საუკუნის მანძილზე კაპიტალისტებმა ვერ მოახერხეს მიეგნოთ გურიის ნავთისთვის, ვერ შესძლეს რეალური შედეგების მიღწევა.

მავნებლობის შედეგების ლიკვიდაციით, „საქნავთის“ ახალმა ხელმძღვანელობამ 1937 წლიდან გაშალა მუშაობა სუფსის მიდამოებში ნავთის ძიებისათვის.

1938 წლის ივნისში საქართველოს ბოლშევიკების ნაცადმა ხელმძღვანელმა ამხ. **ლ. პ. ბერიამ** ინახულა სუფსის ნავთის სამუშაოები, სწორედ ამ დღეს ამოხეთქა ნავთმა ჭაბურღილიდან. აქაურმა ხელმძღვანელებმა და სტახანოველებმა სთქვეს ბოლშევიკური სიტყვა: „ვურიაში არის ნავთი!“.

სუფსის ნავთის შესახებ სსრ კავშირის მძიმე მრეწველობის სახალხო კომისრის ამხ. **ლ. კაგანოვიჩის** მიერ გამოცემულ სპეციალურ № 317 ბრძანების მეორე მუხლში ნათქვამია: „...გაბურღოს მიმდინარე წელს 6 ჭაბურღილი საერთო მეტრაჟით — 3.700 მეტრი, ორგანიზებულ იქნას საბურღი სამუშაოები სექტემბერში და ოქტომბერში დაემატოს კიდევ ერთი“.

რა მდგომარეობაა დღეს?

დღეისათვის არცერთი დაზგა არ არის დადგმული, არცერთი მეტრი არ არის გაბურღული. დაზგები უნდა დაიდგას № 2 და № 3 საბურღებზე.

№ 2 საბურღზე არ არის მომზადებული მოედანი კოშკის დასადგამად, არ არის მოყვანილი გზები იარაღ-მანქანათა გადასაზიდად, არ არის აშენებული საწვავი მასალის საწყობი.

№ 3 საბურღზე კოშკის მშენებლობა დაუმთავრებელია. ჭიანურდება გზის გაყვანა.

დღემდე აქ ზოგიერთი სამუშაოს ჩასატარებლად პროექტებიც კი არ მიუღიათ.

„საქნავთი“ ოპერატიულად ვერ ხელმძღვანელობს ამ სამუშაოებს. ხელი ტემპით მიმდინარეობს მანქანების და საჭირო ხელსაწყოების მიწოდება.

უნდა აშენდეს მექანიკური სახელოსნო და გარაჟი, არა ჰყავთ მექანიკოსი ელექტრო მონტაჟისათვის და ამ სამუშაოს ასრულებენ თვითონ მბურღავები.

დაწყებული არ არის ელსადგურის მშენებლობა, მიღებულია მხოლოდ ძრავები, უნდა აშენდეს წყლის აუზები, ჯერ არც ეს სამუშაო დაუწყიათ. მიღებული არ არის სამენი ხე-ტყის მასალა.

„საქნავთს“ დადებული აქვს ხელშეკრულება საქართველოს სავაჭრო მშენებლობის სამმართველოსთან გზების მშენებლობის შესახებ, მაგრამ სამმართველო არ ასრულებს ამ ხელშეკრულებას, „საქნავთის“ ხელმძღვანელობა კი თავს ნაკლებად იწუხებს, არ ღებულობს ზომებს მღვომარეობის გამოსასწორებლად.

სასწრაფოდ უნდა დაწყებულიყო ცემენტის, ჟანგბადა-კარბიდის, სამასალო, ბარიტის და სხვა საწყობების მშენებლობა, უნდა დადგმულიყო სარატორო დაზგები ნავთსაბურღებზე.

დღემდე თითქმის არავითარი ზომები არ არის მიღებული იმისათვის, რომ შესრულდეს სტალინელი სახკომის ამხ. ლ. მ. კაგანოვიჩის ბრძანება.

ბაქოდან სპეციალურად ჩამოყვანილი მბურღავები და სხვა სპეციალობის მუშები ახლა აქ უსაქმოდ არიან, ელოდებიან სამუშაოს დაწყებას.

ასეთი მდგომარეობა ყოველად შეუწყნარებელია. სტახანოველი მუშები ამხ. არაქელოვი, ფროლოვი, ნაცანერიუსი, ებრალიძე, ჯაჩვახოვი, ბუიანცევი, ნაკაიძე, ვერიგო და სხვები მზად არიან თავდადებით იმუშაონ და წარმატებით შეასრულონ სბურღავი და სხვა სამუშაოები, მაგრამ მათ სათანადო პირობებს არ უქმნიან.

ჩვენი სოციალისტური მრეწველობის აღმავლობა მოითხოვს მეტ ნავთს. „საქნავთმა“ (მმართველი — ამხ. მგელაძე) სწრაფად უნდა გარდაჭრას მუშაობა იმ მხრივ, რომ უახლოეს დღეებში უზრუნველჰყოს სუფსის ნავთის სამუშაოები საჭირო იარაღ-მანქანებით, გაუწიოს მას ყოველდღიური ცოცხალი დახმარება.

„საქნავთის“ წინაშე სდგას სერიოზული ამოცანა, — მისცეს ქვეყანას სუფსის ნავთი უახლოეს 2-3 თვეში. და ეს სავსებით შესაძლებელი და რეალურია, თუ „საქნავთის“ ხელმძღვანელობა ბოლშევიკურად იბრძოლებს სუფსის ჭაბურღილების ამუშავებისათვის, იბრძოლებს იმისათვის, რომ პირნათლად შეასრულოს ამხ. ლ. მ. კაგანოვიჩის ბრძანება. ეს ბრძანება კი იმას ითვალისწინებს, რომ დაუყოვნებლივ დაიწყოს ღრმა ბურღვა № 2 და № 3 ჭაბურღილებზე, რათა გურიის ნავთის ჭაბურღილები მალე შეემატოს საბჭოთა კავშირის მრავალ ათასეულ ჭაბურღილებს, მრავალ ათასეულ შადრევნებს.

შ. ფურცხვანიძე

სუფსის ნავთის სტახანოველები

ამხ. მ. ვერიგო, მ. გრძელიძე, ნ. ფროლოვი, მ. ნაკაიძე, ი. ბუიანცევი, ა. სტუჩილინი და ს. ნაცანერიუსი. უკან—ჭაბურღილი № 3.

ფოტო-მონტაჟი ი. იმედაძისა

ჯერ თესლიც არ მოუმზადებიათ

თბილისის რაიონში ამ შემოდგომაზე თავთავიანი კულტურები სულ 22.875 ჰექტარზე უნდა დაითესოს. მათ შორის ხორბალი 18.500 ჰექტარზე და ქერი 4.000 ჰექტარზე. აღნიშნული გეგმის შესასრულებლად საჭიროა 36.888 ცენტნერი ხორბლისა და ქერის თესლი, ნამდვილად კი არის 25.551 ცენტნერი — 11.337 ცენტნერით იმაზე ნაკლები, რაც გეგმით არის გათვალისწინებული. თესვის ვადები გადის, მიუხედავად ამისა დანაკლისი თესლის შესაძენად ჯერ ფაქტიურად არაფერია გაკეთებული.

მთელ რიგ კოლმეურნეობებში უხარისხო თესლის ხარისხიან თესლზე გადაცვლა დამთავრებული არ არის. არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს არსებული სათესლე მასალის სარეველებისაგან გაწმენდა და მისი კონდიციამდე დაყვანა. ბევრ კოლმეურნეობას არა აქვს თესლის საწმენდი მანქანები და ჯერ ხელით გაწმენდაც არ დაუწყიათ.

მცხეთის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობამ (თავმჯდომარე — მრევლიშვილი) 274 ცენტნერი თესლი უნდა გაწმინდოს. ფაქტიურად კი ამ კოლმეურნეობას 1 ოქტომბრისათვის არცერთი ცენტნერი თესლი არ ჰქონდა ლაბორატორიაში შემოწმებული და კონდიციამდე დაყვანილი. თელეთის 26 კომისრის სახელობის კოლმეურნეობას (თავმჯდომარე—ლალიაშვილი) გასაწმენდი აქვს 698 ცენტნერი თესლი, ავჭალის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობას 147 ცენტნერი, დიღმის კოლმეურნეობებს 500 ცენტნერზე მეტი და სხვ.

რაიონში არსებული 25.551 ცენტნერ თესლიდან გაწმენდილია და თესლის საკანტროლო ლაბორატორიაში შესამოწმებლად გაგზავნილია 19.341 ცენტნერი. აქედან გარკვეული აღმოჩნდა 18.178 ცენტნერი, დანარჩენი კი უკონდიციოდ იქნა ცნობილი. სურდა, სრულ. სიდ. ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის მიერ ლაბორატორიაში წარდგენილი 250 ცენტნერი თესლი უვარგისი აღმოჩნდა აღმოცენების უნარის უქონლობის გამო.

თბილისის რაიონში არც საშემოდგომო ხვნის გეგმაა შესრულებული, საშემოდგომოდ ანეულის ჩათვლით მოხნულია მხოლოდ 17.757 ჰექტარი. თბილისისა და მცხეთის მტს-ებმა საშემოდგომო ხვნის გეგმა ვერ შეასრულეს. თბილისის მტს-მა (დირექტორი ამხ. მდივნიშვილი) გეგმით გათვალისწინებულ 6.500 ჰექტარის ნაცვლად მოხნა 5.450 ჰექტარი. მცხეთის მტს-ს კი (დირექტორი ჭაჯაია) 4300 ჰექტარიდან მოხნული აქვს 3200 ჰექტარი.

გეგმის შეუსრულებლობა გამოწვეულია სატრაქტორო პარკის ცუდი მდგომარეობით და ტრაქტორისტების უყოლობით. მცხეთის მტს-ის მე-13 ბრიგადაში № 17 ტრაქტორი 10 დღეა შესაკეთებელია და დგას. № 13 და № 8 სატრაქტორო ბრიგადებს თითო ტრაქტორისტი აკლიათ, რაც იწვევს ტრაქტორების გაცდენას. ტრაქტორების სათადარიგო ნაწილების უქონლობა ხშირად აფერხებს პირველი და მეხუთე სატრაქტორო ბრიგადების ნორმალურ მუშაობასაც.

საშემოდგომო თესვა თბილისის რაიონში 15 ოქტომბერს უნდა დამთავრდეს. რაიონის მთიან სოფლებში კიდევ უფრო ადრე. თუ არსებული მდგომარეობა დაუყოვნებლივ არ გამოსწორდა, ცხადია ამ დროისათვის თესვის გეგმა არ შესრულდება.

ა. ხუციშვილი.

პირველ ადგილზე საბჭოთა კავშირში

თბილისის საბნის ქარხანამ, სოციშეჯიბრებისა და სტახანოვური მოძრაობის გაშლის საფუძველზე, ნახევარი წლის გეგმა გადაჭარბებით შეასრულა. ნაცვლად 1419 ტონისა, გამოუშვა 1467 ტონა საპონი და საბჭოთა კავშირის თერთმეტ მომძღვრესპუბლიკის საბნის ქარხნებს შორის პირველ ადგილზე გამოვიდა.

ქარხანამ გადაჭარბებით შეასრულა აგრეთვე მესამე კვარტალის გეგმა. გეგმით გათვალისწინებულ 540 ტონა საბნის ნაცვლად, გამოშვებულია 621 ტონა, ე. ი. გეგმის 115 პროც.

წინასაოქტომბრო საწარმოო თათბირზე ქარხნის კოლექტივმა იკისრა ვალდებულება, გეგმის გადაშეტეხით გამოუშვას უმაღლესი ხარისხის სამეურნეო საპონი—400 ტონა, პირველი ხარისხისა—60 ტონა და მეორე ხარისხისა—105 ტონა.

ქარხანამ სოციშეჯიბრებაში გამოიწვია ერევნის საბნის ქარხანა. სოციშეჯიბრება გაიშალა აგრეთვე ცალკეულ სტახანოველებს შორის, რომლებიც პირობას იძლევიან, რომ მოპოებულ პირველობას შეინარჩუნებენ. (საქდესი).

წლიური გეგმა—ცხრა თვეში

საქართველოს ადგილობრივი მრეწველობის სახალხო კომისარიატის ლითონკონსტრუქციების ქარხანამ ნაკისრი ვალდებულება, — შეესრულებინა წლიური გეგმა დიდი ოქტომბრის რევოლუციის დღესასწაულისათვის, ვადამდე—1 ოქტომბრისათვის შეასრულა. ქარხანამ გამოუშვა 3 მილიონი მანეთის პროდუქცია და, ამგვარად, წლიური გეგმა შეასრულა 9 თვეში.

საერთო და სასაქონლო პროდუქციის მოცულობის გეგმის შესრულებასთან ერთად სავსებით მიღწეულია გეგმის საასორტიმენტო და ხარისხობრივი მაჩვენებლების შესრულებაც.

ქარხნის კოლექტივი პირობას იძლევა, რომ წლის დამთავრებამდე დარჩენილი 3 თვის განმავლობაში დამატებით გამოუშვებს 1 მილიონი მანეთის პროდუქციას, ხარისხობრივი მაჩვენებლების კიდევ უფრო გადიდებით.

ადგილობრივი მრეწველობის სახალხო კომისარიატში

4 ოქტომბერს, საქართველოს ადგილობრივი მრეწველობის სახალხო კომისარიატში სახკომის ამხ. გ. გორდეზიანის თავმჯდომარეობით შესდგა საქართველოს ადგილობრივი მრეწველობის ყველა ფაბრიკა - ქარხნისა და საწარმოს ხელმძღვანელთა და სტახანოველთა გაფართოებული თათბირი.

თათბირზე განხილულ იქნა წინასაოქტომბრო შეჯიბრებისათვის მზადება და წლიური საწარმოო გეგმების ვადამდე შესრულების საკითხი.

თათბირი მოკლე შესავალი სიტყვით გახსნა სახალხო კომისარმა ამხ. გ. გორდეზიანმა. მოხსენებებით წინასაოქტომბრო შეჯიბრებისათვის აღებულ ვალდებულებებთან დაკავშირებით გამოვიდნენ მთელი რიგი საწარმოებისა და ფაბრიკა-ქარხნების დირექტორები: ბერიაშვილი (სპილენძის სატკეცი ქარხანა), ხითარიშვილი (ლითონის კონსტრუქციათა ქარხნის ინჟინერი), სარჭისოვი (კალინინის ქარხნის დირექტორი), ჭავჭანიძე (სასოფლო-სამეურნეო მანქანების ქარხნის დირექტორი), შაფსონი („რემონტვესტრესტის“ მმართველი), ბერიაშვილი (ცელულოიდის ქარხნის დირექტორი), ივანიშვილი (ქამოს სახელობის ქარხნის დირექტორი), ამირხანოვი (ქიმკომბინატის სტახანოველი), ტოტიცაძე (ნოსირის ქარხნის დირექტორი), აბრამოვი (26 კომისრის სახელობის ქარხნის დირექტორი), ბიჩენკო (ორჯონიკიძის სახელობის ქარხნის დირექტორი), ნიკოლაიშვილი (სამუსიკო ინსტრუმენტების ფაბრიკის დირექტორი) და სხვ.

გამოსული ამხანაგები თავიანთ სიტყვაში პირობას იძლეოდნენ, რომ ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 21 წლისთავის აღსანიშნავად ვადამდე, მთლიანად და გადაჭარბებით შეასრულებენ წლიურ საწარმოო გეგმებს.

ამ თათბირმა გამოარკვია ადგილებზე მთელი რიგი ხელისშემშლელი პირობები, მაგალითად ტრანსპორტის სიმცირე, ჩრდილის და ხეტყის მასალის ნაკლებობა და სხვ.

საქართველოს ადგილობრივი მრეწველობის სახალხო კომისარიატის სისტემის ყველა ქარხნის, ფაბრიკისა და საწარმოს საამქროებში პირველი ოქტომბრიდან მუშებმა, ინჟინერ-ტექნიკოსებმა და მოსამსახურეებმა საერთო კრებებზე აიღეს მთელი რიგი ვალდებულებები, რომ გეგმების ვადამდე და გადაჭარბებით შესრულებით შეხვდებიან ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 21 წლისთავს და 7 ნოემბრისათვის წლიურ გეგმას შეასრულებენ 20-დან 50 პროცენტამდე გადაჭარბებით.

სოციალისტურ შეჯიბრებაში ჩაება სისტემის ყველა ფაბრიკა-ქარხანა და საწარმო. სახალხო კომისარიატის სამმართველოებმა ამ შეჯიბრების უკეთ ჩატარების მიზნით ერთმანეთი გამოიწვიეს სოციალისტურ შეჯიბრებაში, ორჯონიკიძის სახელობის მანქანათმშენებელმა ქარხანამ გამოიწვია 26 კომისრის სახელობის ქარხანა და სხვ.

თათბირის მუშაობა შეაჯამა ამხ. გ. გორდეზიანმა. აქვე დასახულ იქნა პრაქტიკული ღონისძიებები თათბირზე გამორკვეული ხელისშემშლელი პირობების ლიკვიდაციისათვის.

გ. ლეონიძე

ნ ო რ ი ო

ოდესლაც გამივლია აქ, ამ ალაგებში. კარგად მახსოვს ერთი ადრეული გაზაფხულის დღეა. ახლად ფოლმემოცლილ მიწაზე შეფრქვეულიყო ბალახის ბუსუსები და ლუსუმა — გაზაფხულის პირველი ყვითელი ყვავილი. აქ, სადაც დღეს ნავთობის სბადოა, ფარცხზე გასული ნორიელი მებრეები ხარებს მიერეკებოდნენ და თან საუბრობდნენ დაახლოებით ისეგე, როგორც შეხვედრილან მელანიას „ბნელოში“:

— ნეტა, ბიჭებო, მშვიდი სხვაგანაც იქნება?

— ჰმ! მაშ უმშვიდო ალაგი იქნება? საცა გლეხიკაცია, მშვიდიც არი!

— გლეხიკაცი რო არ ვაგინა ღმერთსა, ხო არც მშვიდი იქნებოდა ქვეყანაზე?

— ვილასთვინ იქნებოდა?

ტყავწამოსხმული დროული კაცი დადიოდა ხნულში, წინსაფარიდან ამხვედა სათესლე ხორბალს და გადაბნეულ მუქას ჩუმად რაღაცას ამბარებდა. დამონძილი მებრეები სიმღერას ზუზუნებდნენ და ნატრობდნენ, რომ ამინდს თესლი არ გაეყაყებინა, ყანას ღოჯი გაედგა და პური დაეყარა—ბრინჯივით თავთავი. აქაური გლეხის ერთადერთი იმედი პური იყო, მაგრამ გადაგოლვილი მინდვრები ხშირად ვერა ხარობდნენ დაპურებული ყანებით.

ᘐ

გარეკახეთი „ნაპირა ქვეყანა“ იყო და თან თბილისის მიმდგომი. თბილისზე მოსეულ მტერს ცეცხლთა და მახვილით უნდა გაევლო ამ არემარეში, თბილისს კი უთვალავი მტერი ჰყვანდა—სპარს-ხაზარაბა მონგოლებიდან დაწყებული და თურქებითა და ლეკებით გათავებული. თვითეულ მათგანს მოუტარებია ხმალი გარეკახეთზე, ცეცხლით გადაუბუგია აქაური მინდვრები და ნასახლარებად უქცევია ლონიერი სოფლები. აქ, დიდი ნანგრევები ჯერ კიდევ XIV საუკუნეში გაჩნდა. შემდეგ, 1616 წ. შაჰაბაზმა აქაური მოსახლეობა მთლიანად აჰყარა და ერძნში გადაასახლა, სადაც დღესაც არის ქართული მოსახლეობით სოფლები ნორიო, მარტყოფი (ფერეიდანში) და სხვ. შაჰაბაზის შემდეგ გადარჩენილი თითოეროლა კომლი ნაღირ-შაჰმა მოსრისა. XVIII საუკუნეში ლეკების თარეშმა საბოლოოდ გააუკაცურა აქაურობა. „გარდმოვდა დიდრონი ჯარები დაღისტნიდან, დაუწყეს რბევა თბილისისა გარეშემოთა“, „დაწვეს ნაშრომი და არსად გაუშვეს შენობა“—ხშირია ასეთი ცნობები ჩვენს მატიანეებში. ამ დროს ეკუთვნის სხვათა შორის ის სიმღერაც, რომელსაც დღესაც მღერიან საქართველოში:

„მარტყოფს ქალი დავიკარგე,
განჯაში თათრის ტყვე ვარო!“

და შემთხვევითი როდი იყო, რომ 1820-იან წლებში ერთს ქართველ მზაბარს (გ. აფალიშვილს) ეგვიპტის ქალაქ ალექსანდრიაში მარტყოფიდან მოტაცებული და იქ გასყიდული გლეხები შეჰხვედნენ... მაგრამ ქართველმა გლეხმა დიდ ისტორიულ მანძილზე არ დაკარგა ძალა და იმედი, თავისი კერა და „შშობლიური, ტკბილი ცა“. ისევ აბოლდა ნორიო-მარტყოფში კერის ცეცხლი და წამებულ მიწაზე, სადაც ისტორიას გადაუღებლივ სისხლი და ცეცხლი უწვიმებია, ძველ ნაბუდარზე, სოფელ დიდ-ლილოში, შრომობდა, მხნეობდა და ვაჟკაცობდა ჯაუშაშვილების კერა, რომელმაც მსოფლიოს მისცა დიდი სტალინი.

ასეთი შარავანდედი ადგია ამ მიწას...

ᘐ

25 სექტემბერს ვინახულე ნორიოს ნავთობის საბადო. უდაბურ ადგილას ამართულია რამოდენიმე ჭაბურღილის კოშკი, დაუდგამთ ბურღები. მიწაზე ჰყრია მოტანილი თუჯის მილები, ცემენტი, ხმაურობენ სბარგო ავტომანქანები, ფუსფუსებენ ტექნიკოსები, ბურღვის მუშაკები, გეოლოგები, ადგილობრივი კოლმეურნეები.

ვნახეთ ის ადგილი, სადაც მძლავრმა ნავთის შადრევანმა ამოხეთქა წაღიდან. მიწის ზედაპირზე ნარინჯისფრად ჩუხჩუხებს ქაფიანი ნავთობი, ისვრის წინწკლებს და ახარებს გულს. აქაური კოლმეურნეები აღტაცებას გვერა მალავენ და გაკვირვებაში არიან თავისი მამულის სიმდიდრით.

— წინათ აქ ორი ღერი თავთავი ძლივს მოგვყავდა, ან ღამისხარს თუ გამოვრეკავდით საძოვრად — გვინ იფიქრებდა, რომ ასეთ მადანზე გვდგომია ფეხი? ნათქვამია, შვიდ წელიწადში ერთხელ გუთნის სახნისი წვერს ოქროს წაჰკრაგსო! ჩვენ ერთიც არ გაგვიგონია და თურმე ოა სიმდიდრე ყოფილა მოსარეწავი!

— მშვენიერი ხარ ხოხობო, ბოლო რო გამოგიჩნდება!.. ღილინებს მეორე და მხნედ მუშაობს ბურღვაში...

ორასამდე მუშა თავს იდგა სამუშაოებს... იბურღება მიწა, რომ ახალ-ახალ შადრევანებმა დაიძახონ, იგეგმება ნაკვეთი, სადაც უნდა გაშენდეს მუშების საბინადრო ადგილი, საბარგო მანქანებს მოაქვთ შესაფერი მასალა. ლენინ-სტალინის პარტიის დაუცხრომელი ნებით იბადება სოციალისტური მრეწველობის ახალი გიგანტი, იბადება ახალი სიცოცხლე...

ᘐ

ნავთის მარაგის პირველი მახარობელი იყო ბურღილი № 16, რომელიც ასი მეტრის სიღრმის შემდეგ უკვე იძლეოდა მოუსვენრობის ნიშნებს. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი იყო აირის ამოსვლა. 13 სექტემბერს მბურღავების ახლად შეცვლილმა ბრიგადამ გასჭრა მხოლოდ 70 სანტიმეტრი და 182 მეტრის სიღრმიდან უცაბედად იფეთქა შადრევანმა, რომლის სიმაღლე 15-20 მეტრს შუა ქანაობდა...

— ეს იყო დღის 3 საათი,—გვიამბობს ნორიოს ნავთობის ენტუზიასტი, გეოლოგი ნოე ქებაძე. დაახლოებით ნახევარი საათის შემდეგ, მიველით ბურღთან ტრესტის მმართველი ამხ. ა. მგელაძე, უფროსი გეოლოგი ა. ლალიევი და მე. ჩვენ ავტოთი მივდიოდით ღრმა ბურღთან და ამ დროს დავინახეთ ეს მშვენიერი და დაუვიწყარი სანახაობა. ჰაერში იფრქვეოდა მოყავისფრო შადრევანი. იგი სცემდა 100 ტონაზე მეტ სიძლიერით დღეღამეში.

ᘐ

ამ არემარეში ნავთი ძველათაც იყო ცნობილი. თვით სახელწოდება „ნავთლული“, რომელიც ნორიოს დაშორებულია 16 კილომეტრით, წარმოშობილა „ნავთიდან“. ჯერ კიდევ ქართველი მეფეების დროს, ნავთლულში ავი ნავთის წყაროები ამოდიოდა. XIX საუკუნის დამდეგს, დღეში დაახლოვებით 20 ვედრო ნავთს იღებდნენ. საყურადღებოა, რომ ძველათ ნავთით უზავებიათ ცხენებისათვის ნაგლეჯების და სხვა მტკიცე ქონებისათვის გამზადებული ქირი. XVIII საუკუნის ერთ უცხოელ მოგზაურს ქიმიური ანალიზიც კი მოუხდენია მტკვარში მდგარ რომელიღაც ნანგრევისა ამ წესის შესამოწმებლად.

ნორიოშიც იყო ცნობილი ნავთი. დიდი ჭაბურღილის დასაველეთით პატარა ღელეს ახლაც ეწოდება „ნავთიღელე“. ხოლო სადაც დღეს ღრმა ბურღი დგას, ადგილობრივი გლეხები ჯამებით აგროვებდნენ ხოლმე ნავთს. გარეკახეთის ანუ ნორიო-უჯარმის რაიონის გეოლოგიური აგებულებას და ნავთობიანობას გასული საუკუნის სულ უკანასკნელ ხანებშიც აქცევდნენ ყურადღებას. ორიოდ წინა წლებშიც ამ მიდამოებში განზრახვა ჰქონიათ ჭების საშუალებით ამოეღოთ ნავთობი, მაგრამ ეს წამოწყება უსიცოცხლო გამზდარა ჯერ კაპიტალისტურ წინააღმდეგობათა გამო, მეორეც, იმიტომ, რომ, როგორც ადრინდელი გაყვანილი ჭების მდებარეობა გვიჩვენებს, მათ გამყვანებს არ ჰქონიათ სწორი წარმოდგენა ძირითადი ნავთობიანი ფენების მდებარეობაზე.

საქართველოს ნავთობიანი რაიონების სათანადო შესწავლა მხოლოდ საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ხდება, კერძოდ ნორიო-უჯარმის რაიონის

პარტიული ცხოვრება

პრესის მიმოხილვა

გაზეთი, რომელიც არ ზრუნავს პარტიული საქითხების გაშუქებაზე

„საბჭოთა ოსეთი“

ნაკ. კ. პ. (ბ) სამხრეთ-ოსეთის ოლქკომიტისა და ცაკის ორგანო

გაზეთი „საბჭოთა ოსეთი“, რომელიც სამხრეთ-ოსეთის ბოლშევიკების პირველი შებრძოლი თანაშემწე უნდა იყოს პარტიული მუშაობის გაუმჯობესების საქმეში, თავის ფურცლებზე გაცილებით მეტ ადგილს უთმობს ხელოვნებისა და ლიტერატურის საკითხებს, ვიდრე პარტიულ ცხოვრებას. ჩვენ სრულიადაც არა ვართ ხელოვნებისა და ლიტერატურის საკითხების გაშუქების წინააღმდეგი, მაგრამ როცა მთავარი ამოცანა დავიწყებულია, როცა ადგილობრივი პარტიული და საბჭოთა ცხოვრება მკრთალად და ზერელედ შუქდება, როცა გაზეთი ვერ იძლევა საკმარო წარმოდგენას ოლქის ზრდასა და განვითარებაზე, ამოცანებსა და პერსპექტივებზე, როცა გაზეთი უმთავრესად ცენტრალურ პრესაში გამოქვეყნებული ლიტერატურული და სხვა ხასიათის მასალათა გადაბეჭდვით კმაყოფილდება, ეს ნიშნავს, რომ ამ გაზეთის რედაქცია ცუდად მუშაობს, ეს ნიშნავს, რომ პარტიის საოლქო კომიტეტი არ უწევს თავის გაზეთს საკმარო ხელმძღვანელობას.

პარტიული ცხოვრების განყოფილება ამ გაზეთის ყოველ ნომერში წარმოდგენილია ერთი, ძველიათად ორი ან სამი მასალით. ამ მასალებში კრებებისა და თათბირების ცუდად დაწერილ ანგარიშებს, ცენტრალური ადგილი უჭირავთ. ვინ არიან ამ მასალების ავტორები? ამის გარჩევა ძნელია, რადგან მასალების უდიდეს უმრავლესობას ინიციალები „ამშვენებს“. ორი რამ მაინც აშკარაა: ჯერ ერთი, რომ გაზეთი თავის მუშაობაში არ ეყრდნობა პარტიულ აქტივს, რომ გაზეთი, სიტყვით აღიარებს რა პრესაში მასების აქტიური მონაწილეობის საჭიროებას, საქმით არაფერს აკეთებს პარტორგანიზატორების, პარტკომების მდივნების, პროპაგანდისტების, აგიტატორების, რაიკომის მუშაკების და საერთოდ მთელი პარტიული აქტივის ჩასაბმელად მის მუშაობაში. პარტიული ცხოვრების შესახებ უმთავრესად სწერს ერთი-ორი მუშაკი, რომლებიც, ალბათ იმისათვის, რომ მკითხველს მოაჩვენონ — მასალები სხვადასხვა ავტორების მიერ არის დაწერილიო, ხან „ირას“ აწერენ ამ მასალებს, ხან—„გრიშას“, ხან—„გ. ი.“-ს, ხან შებრუნებით—„ი. გ.“-ს, ხან მარტო „გ“-ს, ხან კიდევ „ი“-ს და სხვ. მეორე—ეს „სხვადასხვა“ ავტორებიც სწერენ ყოველთვის ერთნაირად, ერთსადა იმავე საკითხებზე, სწერენ ტრაფარეტულად, სწერენ პირველადი პარტორგანიზაციების მუშაობის საფუძვლიანი შესწავლის გარეშე. ეშვიათად ნახავთ ამ გაზეთში ისეთ წერილს, რომელიც ერთი რომელიმე პარტორგანიზაციის მუშაობას აშუქებდეს. როგორც წესი, წერილი ეხება ან მთელი რაიონის პარტორგანიზაციების, ან ერთად სამი-ოთხი პირველადი პარტორგანიზაციის მუშაობას. ეშვიათად ნახავთ წერილს, რომელიც აშუქებდეს მოწინავე პარტორგანიზაციათა გამოცდილებას, აყენებდეს რაიმე მნიშვნელოვან საკითხს, ეხმარებოდეს ახლად დაწინაურებულ პარტიულ კადრებს მუშაობაში. მოხდარი ფაქტების რეგისტრაცია—აი უმთავრესად რას მისდევს გაზეთი.

თუ როგორ იბრძვის გაზეთი „საბჭოთა ოსეთი“ პარტიის მიერ დასახული ამოცანების განხორციელებისათვის, თუ როგორ ეხმარება და ხელმძღვანელობს გაზეთი პარტორგანიზაციებს, ამის შესახებ საკმაო წარმოდგენას იძლევა ორი ფაქტი. პირველი. ჩვენ ვიცით, რომ სააკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის იანვრის პლენუმის დადგენილების განხორციელებისათვის მთელს ქვეყანაში და, მაშასადამე, სამხრეთ-ოსეთშიაც პარტორგანიზაციებმა უდიდესი მუშაობა ჩაატარეს. გაზეთ „საბჭოთა ოსეთმა“ ამ საკითხზე მისცა ორი ინფორმაცია—5 და 15 თებერვლის ნომრებში და ერთი მოწინავე სტატია—25 მარტის ნომერში. ამ მასალების ხარისხზე რომ არაფერი ვთქვათ, თვით ფაქტი ორიოდე მასალის დაბეჭდით დაკმაყოფილებისა მოწმობს რედაქციის სრულიად არასაკმარ მუშაობას იანვრის პლენუმის დადგენილების განხორციელებისათვის, მოწმობს, რამდენად სუსტად ეხმარება გაზეთი სამხრეთ-ოსეთის პარტორგანიზაციებს დაწეულ შეცდომათა გამოსწორებაში. მეორე ფაქტი. გაზეთი „ს. ო.“ სუსტად, არასაკმაოდ აშუქებდა პარტიული ორგანოების საანგარიშო-საარჩევნო კრებების მიმდინარეობას პირველადს პარტორგანიზაციებში. გაზეთმა მისცა რამდენიმე საანგარიშო-საარჩევნო კრების ანგარიში და ამით დაკმაყოფილდა. მაგრამ უფრო გასაოცარია მეორე გარემოება: თავის 30 მაისის ნომერში გაზეთმა დაბეჭდა მოწინავე სტატია სათაურით: „პარტიული კონფერენციები და ძირეული პრესის მოვალეობა“. ეს მოწინავე სტატია კიდევის გაზეთებს მიუთითებს, რომ სისტემატურად გააშუქონ რაიონული პარტიული კონფერენციების მიმდინარეობა. აი რა სწერია ამ მოწინავეში.

„დროა ჩვენი ოლქის ძირეულმა (!—რედ.) კედლის გაზეთებმა გააცხოველონ მუშაობა და სისტემატურად გააშუქონ მასალები, როგორც პარტიული კონფერენციების მიმდინარეობის, ისე საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნებისათვის მზადების მიმდინარეობის შესახებ“.

ახლა საკითხავია — კედლის გაზეთებს რომ ისეთ ამოცანას უსახავს გაზეთი, რომლის შესრულებაც (მაგალითად, რაიონული კონფერენციების მიმდინარეობის გაშუქება) კედლის გაზეთის ძალებს აღემატება, თვითონ გაზეთმა „ს. ო.“-მ, როგორ გააშუქა რაიონული კონფერენციების მუშაობა? ერთი სტრიქონიც არ დაუბეჭდია ამ საკითხზე.

გარდა ამისა, გაზეთს ჯერჯერობით ერთი წერილიც არ დაუბეჭდია საკადრო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორიის მოკლე კურსის შესწავლისათვის მზადებაზე სამხრეთ-ოსეთის პარტორგანიზაციებში.

აქვე აღსანიშნავია, რომ გაზეთ „ს. ო.“-ში აუარებელი მასალა თავსდება დაუშვებელად, გაუსწორებლად, შეცდომებით, ხშირად ამათუიმ წერილის ავხის გერც კი გაიგებთ. აი, მაგალითად, 24 ივნისის მოწინავე სტატიაში—„ყურადღებით მოვეპყრათ პარტიაში მიღებას“—სწერია:

„5 რეკომენდატორიდან ხელი ჰქონდა მოწერილი ანკეტაზე მხოლოდ ერთ კაცს, რომელთაც კრების დაწყების დროს მოაწერეს ხელი, მაგრამ ამით არ გათავებულა საქმე. რეკომენდატორები, როცა ყველა მივიდა და ჩამოსხდნენ სკამებზე მაშინ მოაგონდა ძირეულ პარტორგანიზაციას, რომ საქ. კ. პ. (ბ) სამხრეთ-ოსეთის საოლქო კომიტეტის წარმომადგენელი არ ესწრებოდა, რისთვისაც ძირეულ პარტორგანიზაციას რამოდენიმე დღით ადრე უნდა ეთხოვა საოლქო კომიტეტისათვის, მაგრამ ასეთი არ გაკეთდა, რის გამოც მიღების საქმე გადაიდო“.

ან კიდევ:

„ი მაგალითად რეკომენდაციის ფურცლებზე, რომლებსაც ვ. კაბისოვი ამზადებდა პარტიაში შესასვლელად...

Потому рекомендую тов... принят кандидатов КП (б) Гр.,“ რასაც დაჯინებით ამტკიცებდა რაიკომის მდივანი რ. ლაბარაშვილი, რომ „იგი გრამატიკული შეცდომაა და მისალებიაო“ (№ 16).

ბევრი ასეთი მაგალითის მოყვანა შეიძლებოდა, მაგრამ ესეც კმარა იმის ნათელსაყოფად, რომ რედაქცია არასერიოზულად მუშაობს წერილებზე, რომ ამის გამო გაზეთში აუარებელი შეცდომებია.

ამ ნაკლოვანებათა მთავარი მიზეზია საქართველოს კ. პ. (ბ) სამხრეთ-ოსეთის ოლქკომის არასაკმაო დაინტერესება თავისი გაზეთით, ოლქკომის მხრივ სუსტი ხელმძღვანელობა გაზეთზე. მაშასადამე, ამისათვის, რომ გაზეთი „საბჭოთა ოსეთი“ სამხრეთ-ოსეთის ბოლშევიკების საყვარელ მებრძოლ ორგანოდ გადაიქცეს, საჭიროა პარტიის საოლქო კომიტეტის ყოველდღიური ხელმძღვანელობა და დახმარება და რედაქციის განმტკიცება კადრებით.

კომუნისტები იზრდებიან პრაქტიკულ სამუშაოზე

თბილისის ტრამვაის მეურნეობის მოძრაობის დარგის პარტორგანიზაციას, რომელიც 107 კაცს აერთიანებს, კომუნისტების მიერ პარტდავალებათა შესრულების საქმეში აქვს მუშაობის ერთგვარი გამოცდილება.

ცალკეულ კომუნისტებზე დავალებათა განაწილების დროს ჩვენ წინასწარ გათვალისწინებული გვქონდა თვითეული მათგანის უნარი და შესაძლებლობა. დავალებები გავანაწილეთ ცოდნის, უნარისა და გამოცდილების მიხედვით. პარტიის წევრებისადმი ასეთმა მიდგომამ ქარგი შედეგი მოგვცა. მაგალითად, ამხ. დომენტი შუკაიძე 1932 წლიდან არის პარტიის წევრი. წინათ მას დავალებული ჰქონდა პარტიის ისტორიის შემსწავლელი წრის მასპინძლობა. ამ დავალებას იგი ქარგად ასრულებდა, წრეშიც დამაკმაყოფილებლად მეცადინეობდა, მაგრამ მის შემდგომ დაწინაურებაზე მთელი წლების განმავლობაში არავის უფიქრია, შარშან ის დავაწინაურეთ აგიტატორად და რამდენიმე ერთდროული პარტდავალება დავალებაც მივეცით, ასეთი დავალება ამხ. შუკაიძემ სიხარულით მიიღო და შეუდგა მის შესრულებას.

აი კიდევ მეორე საინტერესო მაგალითი. ამხ. აკაკი პირტახია ახლა მეორე რაიონის უფროსის თანაშემწე და პარტიის ისტორიის შემსწავლელი წრის პროპაგანდისტია.

ამხ. პირტახია პარტიულმა ორგანიზაციამ აღზარდა. იგი პირველად კონდუქტორად მუშაობდა და პარტიულ და სამეურნეო საკითხებში ვერ ერკვეოდა. მაგრამ პარტორგანიზაციამ ის ჩააბა პოლიტსკოლაში, ტექნიკის დაუფლების წრეში, შემდეგ პარტიის ისტორიის შემსწავლელ წრეში. ჩვენი დახმარებით მან საკრძნობ წარმატებებს მიაღწია. ამჟ. პირტახია დაეუფლა სამეურნეო საკითხებს. იგი ადმინისტრაციამ კონტროლიორად დანიშნა, ხოლო ჩვენ აგიტატორად გამოვაგზავნეთ. შემოწმებამ გვიჩვენა, რომ იგი ამ დავალებას პრინციპულად ასრულებს. ახლა იგი საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის შემსწავლელი წრის პროპაგანდისტია.

ამხ. ვლ. სლატინსკი ტრამვაის მეურნეობაში დისპეტჩერად მუშაობს. პარტორგანიზაციამ მას მუშათა საერთო საცხოვრებელში აგიტატორობა დაავალა. შემოწმებამ გვიჩვენა, რომ ამხ. ვლ. სლატინსკი პარტიულ დავალებას არადამაკმაყოფილებლად ასრულებდა. იგი სისტემატურად არ ატარებდა აგიტაციას. ჩვენ მას ამაზე მივუთითეთ და ახლა იგი ამ ნაკლს ასწორებს.

გარდა საagიტაციო და პროპაგანდისტული მუშაობისა, კომუნისტებს დავალებული აქვთ პარტიის რეზერვთან მუშაობა. ასე, მაგალითად, ამხ. ალ. მოდებაძე მიმაგრებულია 6 თანამშრომლობაზე. ამ თანამშრომლობებს ის უნდა დაეხმაროს პარტიის წესდებისა და პროგრამის შესწავლაში, მაგრამ, როგორც შემოწმებამ გვიჩვენა, ამხ. მოდებაძე თანამშრომლობებთან არადამაკმაყოფილებლად მუშაობდა. ამხ. მოდებაძეს მივეცით მითითებანი იმის შესახებ, რომ სისტემატურად აწარმოოს თანამშრომლობათა ჯგუფის მეცადინეობა, შეასწავლოს თანამშრომლობებს ლენინ - სტალინის პარტიის წესდება და პროგრამა, და მოამზადოს ისინი პარტიაში შესასვლელად.

პარტიაში ახლად მიღებულებსაც ვაძლევთ დავალებას, ვაჩვევთ მათ პარტიულ მუშაობას და ხელს ვუწყობთ ბოლშევიზმის დაუფლებაში.

ამხ. ალ. დედანიშვილი მიმდინარე წელს მივიღეთ პარტიის წევრობის კანდიდატად. მას წინათ კომკავშირის ხაზით ჰქონდა სხვადასხვა დავალებანი. ახლა იგი დაწყებით პოლიტსკოლის პროპაგანდისტად და ვაწვინაურეთ და აქაც ქარგად მუშაობს.

დავალებათა შესრულებას ჩვენ სისტემატურად ვამოწმებთ, რამაც დადებითი ნაყოფი გამოიღო.

ვლ. შუბლაძე.

ტრამვაის მეურნეობის მოძრაობის დარგის პარტორგანიზატორი

საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის კიროვის რაიკომის პარტკაბინეტში მოწყობილია გამოფენა „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ მასალების შესახებ.

სურათზე: პროპაგანდისტები ნ. ა. დაბიელოვა და ა. მ. ოსიპოვი ეცნობიან რეკომენდებულ ლიტერატურას.

ფოტო ო. ბუდეშტსკისა („სოიუზფოტოს“ საქ. განყ.)

საარმიო პარტაქტივის მეცადინეობა

გათუმი, (საქ.სკი). № ერთეულის ხელმძღვანელობამ ფართოდ გაშალა მოსამზადებელი მუშაობა პარტიის ისტორიის შესასწავლად. 3 ოქტომბერს დაიწყო პროპაგანდისტთა, პარტიულ და კომკავშირულ ორგანიზატორთა, კომისართა, პოლიტმუშაკთა და მეთაურთა ათდღიანი სემინარის მეცადინეობა.

მოეწყო საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის ახალი სახელმძღვანელოს ცალკეულ თავებთან დაკავშირებული მასალის გამოფენა. მეცადინეობის დაწყების წინ კომუნისტები ყურადღებით გაეცნენ გამოფენის მასალას.

გაკვეთილი დაიწყო. ხარბად ეწაფებიან ლექციებს ბოლშევიკი პროპაგანდისტები—ბოლშევიზმის იდეათა გამავრცელებელნი, ფართო პარტიული მასების აღმზრდელნი. შესვენების დროს მსმენელები კიდევ და კიდევ ათვალიერებენ გამოფენის უძვირფასეს დოკუმენტებს ლენინ - სტალინის დიადი პარტიის ისტორიიდან. სემინარის მეცადინეობა ექვს ჯგუფში მიმდინარეობს: პირველი ლექციები მიძღვნილი აქვს საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის მნიშვნელოვნად ნაწარმოებს „პრავდის“, მასალების შესწავლის საკითხებს, რის შემდეგაც მსმენელები ახალი სახელმძღვანელოს პირველი თავის ღრმად შესწავლას შეუდგებიან. სემინარში ჩატარდება დამატებითი ლექციები შემდეგ თემებზე: „1861 წლის საგლეხო რეფორმა“, „80-იანი წლების პოლიტიკური რეაქცია“ და „XIX საუკუნის დამლევისა და XX საუკუნის დამდეგის რუსეთის ეკონომიკა“. ლექციებს წაიკითხავს მოსკოვის სამხედრო სასწავლებლის მასწავლებელი ამხ. რეპინი.

როგორ ვემზადები

ახლა ჩემი, როგორც დანარჩენი პროპაგანდისტების ყურადღება და მუშაობა, წარმართულია იქითკენ, რომ რაც შეიძლება ღრმად შევისწავლო საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი და მომზადებული წარვსდგე მსმენელების წინაშე; ეს კი პროპაგანდისტის მხრივ დიდ მუშაობას მოითხოვს.

მე ვხელმძღვანელობ საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის შემსწავლელ წრეს, ლითონ - კონსტრუქციის ქარხანაში, წრეში 10 მსმენელია. ათივეს მომზადების დონე თითქმის ერთნაირია და წრის ვადაკომპლექტება არ მოიხდება. პირველყოფილია მსმენელებს ვაცნობ ისტორიის მოკლე კურსს, ვუკითხავ მათ მასალას, იქვე ვაძლევ შეკითხვებზე პასუხს, იმ შეკითხვებს კი, რომლებიც ჩემთვისაც გაუგებარია, ვინიშნავ. ამავე დროს სერიოზულად, ფანქრით ხელში, მე თითონ ვმეთხულობ საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსს, დავდივარ აგრეთვე რაიკომის მიერ მოწყობილ კურსებზე, ამავე დროს ესაუბრებით საკუთარი ბიბლიოთეკით, რომელშიც მაქვს ლენინის თხზულებათა ყველა ტომი, სტალინის ყველა ნაშრომი, „პრავდის“ ნომრები, რომლებიც ძლიერ მეხმარება საკითხების გარკვევაში და მუშაობის ორგანიზაციულად დაწყებაში.

თვალსაჩინო ახსნა-განმარტებისათვის ქარხანაში დიაგრამებისა და რუკების მხოლოდ ერთი კომპლექტი გვაქვს, ხოლო საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის შემსწავლელი წრე ქარხანაში 4 იქნება, რაც პარტორგანიზაციამ მხედველობაში უნდა მიიღოს.

ი. მიკირტუმოვი.

პროპაგანდისტი

ზაქარია ფალიაშვილი

(1872 — 1933)

(ნარდაცვალებიდან 5 წლისთავის ხსენ.)

5 წლის წინათ გარდაიცვალა რესპუბლიკის სახალხო არტისტი — კომპოზიტორი ზაქარია პეტრეს-ძე ფალიაშვილი, რომელიც სამართლიანად მიჩნეულია ქართული საოპერო ხელოვნების ერთერთ ფუძემდებლად.

სახალხო არტისტის სახელობის სახელმწიფო სასახელო პრემია ზ. ფალიაშვილს მიანიჭა საბჭოთა ხელისუფლებამ 1925 წელს მეტად ნაყოფიერი და უაღრესად სახარგებლო მუსიკალური, საკომპოზიტორო, პედაგოგიური და საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის.

სახელგანთქმული ტენორის საკომპოზიციო კლასით მოსკოვის კონსერვატორიის დამთავრების შემდეგ ზ. ფალიაშვილი ბრუნდება სამშობლოში 1908 წელს და იწყებს მასწავლებლობას თბილისის სამუსიკო სასწავლებელში (ეს სასწავლებელი კლენოვსკის კლასით მან დაამთავრა 1899-1900 სასწავლო წელს). აქ იგი ასწავლის მუსიკის ელემენტარულ თეორიას, სოლფეჯოს და ჰარმონიას. იმავე დროს ზაქ. ფალიაშვილი მუშაობს მუსიკის მასწავლებლად თბილისის ქართულ გიმნაზიაში.

ამ ფაქტს, რომელსაც რატომღაც გვერდს უვლიან ჩვენი კომპოზიტორის ბიოგრაფები, დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ფალიაშვილის შემდგომი მოღვაწეობისათვის. თბილისის სამუსიკო სასწავლებელი რუსეთის საიმპერატორო სამუსიკო საზოგადოების პირმშო იყო და მას მიზნად მხოლოდ რუსული მუსიკის დანერგვა ჰქონდა დასახული. აქ ნაციონალური შემოქმედების ხსენებაც კი არ იყო. ნაციონალური კულტურისათვის მხოლოდ ქართული საზოგადოებრივი დაწესებულებანი — ქ. შ. წ.-ს გამავრცელებელი საზოგადოება, დრამატიული საზოგადოება, საისტორიო-ეთნოგრაფიული საზოგადოება, ქართული გიმნაზია და შემდეგ ზაქარას უშუალო და აქტიური მონაწილეობით 1918 წელს შექმნილი ფილარმონიული საზოგადოება — თუ ზრუნავდნენ. ყველა ამ საზოგადოებებში XIX საუკუნის დიდი ქართველს ილია ჭავჭავაძის სული და ხელი ტრიალებდა. საზოგადოებრივი სულისკვეთებით გაჟღენთილი ქართველი ინტელიგენციის ნაწილი ცდილობდა ეს ფრონტი გაემაგრებინა და მათ შორის ქართული გიმნაზიის მასწავლებელთა ღვაწლი თვალსაჩინო იყო. კერძოდ, განსაკუთრებით აღსანიშნავია ცნობილი პედაგოგისა და მწიგნობარის პ. მირიანაშვილის ღვაწლი ამ მიმართულებით, რომელსაც ეკუთვნის ზაქ. ფალიაშვილის ოპერა „აბესალომ და ეთერი“ ლიბრეტო.

ამ წრის ზეგავლენით ზაქ. ფალიაშვილი შეუდგა ქართული ხალხური მუსიკის შესწავლას და მისი საუნჯის შეკრებას, რასაც იგი სისტემატურად ეწეოდა ზაფხულობით რამდენიმე წლის განმავლობაში. ამ მუშაობის უშუალო შედეგი იყო 800-მდე ხალხური სიმღერა-სავალობელის ფონოგრაფიული ჩაწერა და შემდეგ სახალხო სიმღერა-სავალობელთა 8 კრებულის გამოცემა.

ამ მუშაობას მეორე მნიშვნელობაც ჰქონდა, იგი ზაქ. ფალიაშვილისთვის, ნამდვილ აკადემიად იქცა. ჩვენი კომპოზიტორი ხალხის მიერ საუკუნეობით შექმნილ შენახული და დახვეწილი სიმღერების სანაძნეულის მესაიდუმლე გახდა. სწორედ ამან შეაძლებინა ზ. ფალიაშვილს შეექმნა მსოფლიო შედევრი — „აბესალომ და ეთერის“ სახით. ამას ზაჭარია თვითონაც ქარგად გრძნობდა და თავის შემოქმედებაში ამ ოპერას განსაკუთრებულ ადგილს აკუთვნებდა. მართლაც, ხალხის გენია და კომპოზიტორის ნიჭიერება აქ ისეა გადაჯაჭვული, რომ იგი პირველხარისხოვან ნაწარმოებს წარმოადგენს. 1937 წლის იანვარში მოსკოვში ჩატარებულმა ქართული მუსიკის დეკადამ ცხადყო და საბოლოოდ დაამკვიდრა ის შეხედულება, რომ ხსენებული ნაწარმოები თამამად შეიძლება დავუყენოთ გვერდში მსოფლიოს მუსიკალურ შედევრებს.

სიუეტით „ტრისტან და იზოლდას“ ცნობილი თქმულების მონათესავე „აბესალომ და ეთერი“ საქართველოს წარმართობის ხანის ძეგლია და არა XII საუკუნისა, როგორც ეს უკანასკნელი დადგმის ავტორებს ჰგონიათ. ოპტიმისტური, ნათელი რომანტიზმის ეპოქაში დაფერილი, მაგრამ იმავე დროს რეალისტური მუსიკალური დრამა „აბესალომ და ეთერი“ მსოფლიო მუსიკალურ-ვოკალური ლიტერატურის უმშვენიერეს სამკაულს წარმოადგენს.

მეფისწულის აბესალომის და ლომოშის ასულის ეთერის ტრფობა, რომელიც მურმანის ბოროტი გენიის წყალობით ტრაგიკული ფინალით დაგვირგვინდა, ერთსა და იმავე დროს ხალხური ფილოსოფიის—კეთილ და ბოროტ საწყისთა შორის ბრძოლის — ნიმუში და ძველი სოციალური უკუღმართობის ანარეკლია. უმშვენიერეს მეფისწულსაც კი არ შეეძლო ბედნიერება მოენიჭებინა გლეხის ქალისათვის, თუნდაც ეს ქალი მას თავდავიწყებით შეყვარებოდა — ასეთია ხალხური სიბრძნე, ჩაქსოვილი ამ ლეგენდაში.

ზ. ფალიაშვილის დიდი დამსახურება სწორედ იმაში მდგომარეობს, რომ იგი სათუთად მიუდგა ხალხურ გენიალურ ქმნილებას, დაიცვა ხალხის იდეა ამ ოპერაში და თითქმის ხელუხლებლად შეიტანა თავის ნაწარმოებში საუკუნეობით ცემენტირებული შედევრები (აბესალომისა და მურმანის დუეტი „ამაღამდელო ღამეო“, „ჩაკრულო“ და სხვ.), რაც სრულებით არ ამცირებს ფალიაშვილის ღირსებას და დამსახურებას.

უფრო დამოუკიდებელი კომპოზიტორული შემოქმედების ნაყოფია ფალიაშვილის მეორე ოპერა „დაისი“ (ლიბრეტო — ვალ. გუნიასი, პირველად 1924 წელს დადგა), თუმცა ისიც ხალხურ შემოქმედებაზე ემყარება.

თუ „აბესალომი“ გაშლილი, მონუმენტალური ტრაგიკული ორატორიაა, „დაისი“ ლირიული დრამაა, კოხტა და კეკლუცი, სევდით დაფერილი. მუსიკალური ტექნიკის მხრით იგი უფრო სრულყოფილია, მაგრამ სიღრმითაც „აბესალომს“ ვერ შეედრება.

ზ. ფალიაშვილის მესამე ოპერა არის „ლაკვარა“. ეს ყალბ რომანტიულ პატრიოტობაზეა აგებული და ლიტერატურულადაც და მუსიკალურადაც ჩამორჩება როგორც „აბესალომს“, ისე „დაისს“.

ზ. ფალიაშვილის დიდ კომპოზიტორად აღიარებისთვის მარტო მისი ორი პირველი ოპერაც კმარა.

ოპერებისა და ხალხურ სიმღერათა კრებულის გარდა ზ. ფალიაშვილმა მოგვცა მთელი რიგი მაღალხარისხოვანი რომანსები. მასვე ეკუთვნის „ივერია“ — ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავისთვის — შერეული ტიპის სიმფონიური ნაწარმოები სიმფონიური და სამხედრო ორკესტრების, შერეული გუნდისა და სოლისტებისთვის. ამ ნაწარმოებში კონტრაპუნქტულად გადახლართულია ორი რევოლუციური თემა — ინტერნაციონალისა და მარსელიეზისა ორგანულად მოლიანი სიუჟეტის სახით.

ამას გარდა მასვე ეკუთვნის 5 ნაწილისაგან შემდგარი ქართული სიუიტა სიმფონიური ორკესტრისათვის.

როგორც პედაგოგი, ზ. ფალიაშვილი ნაყოფიერ მუშაობას ეწეოდა. გარდა ზემოთ დასახელებული დაწესებულებებისა, მას ვხვდებით თბილისის კონსერვატორიაში მისი დაარსების დღიდან, სადაც ის მუშაობს როგორც პროფესორი და ხელმძღვანელი (რექტორი). საზოგადოებრივი მუშაობის ხაზით ზ. ფალიაშვილი მუდამ აქტიური მონაწილე იყო წამოწყებებსა კულტურულ ფრონტზე.

ზ. ფალიაშვილმა პირნათლად შეიტანა თავისი წვლილი იმ ეროვნულ-რევოლუციური მოძრაობის შემზადებაში, რომელსაც საქართველი ხალხის საუკეთესო ნაწილი აწარმოებდა მეცხრამეტე საუკუნის ბოლო წლებსა და მეოცე საუკუნის დასაწყისში. ზაქარია პატრონად და თავდებით თანამშრომლობდა საბჭოთა ხელისუფლებასთან, რომელმაც ღირსეულად დააფასა მისი ღვაწლი როგორც სოციალის დროს, ისე სიკვდილის შემდეგ. ზ. ფალიაშვილის სახელი მიაკუთვნა თბილისის ლენინის ორდენოსან საოპერო თეატრს.

ზ. ფალიაშვილის ხსოვნის პატივისცემა და ჩვენი სოციალისტური კულტურის ინტერესი მოითხოვს რაც შეიძლება დაჩქარებით დაიბეჭდოს მისი ოპერები და მასთან ერთად დაიწეროს და გამოქვეყნდეს მისი შემოქმედების სრული აღწერა და დახასიათება, რომ ამით ჩვენი მზარდი სოციალისტური მუსიკალური კულტურა კიდევ უფრო დიდ მწვერვალებს დაეუფლოს.

აკ. ფალავა

მ. მიტინი

დიალექტიკური მატერიალიზმი—მარქსისტულ-ლენინური პარტიის მსოფლმხედველობა*)

იცავს და ანვითარებს რა ტროცკისტ-ბუხარინელ ქვეწარმავლებთან ბრძოლაში ლენინურ მოძღვრებას ერთ ქვეყანაში სოციალიზმის გამარჯვების შესაძლებლობის შესახებ, ამხანაგი სტალინი დიალექტიკური მატერიალიზმის მეთოდს ბრწყინვალედ უფარდებს კლასობრივი ბრძოლისა და სოციალიზმის მშენებლობის საკითხთა მთელ ჯგუფს. დიალექტიკის კლასიკურ ნიმუშებს წარმოადგენს სტალინური დამუშავება საკითხებისა კაპიტალიზმის განვითარების უთანაბრობის კანონის შესახებ, ნიპის წინააღმდეგობრივი ორმაგი ბუნების შესახებ, კოლმეურნეობათა კლასობრივი ბუნების შესახებ და სხვ. ამხანაგმა სტალინმა მთლიანად გაანადგურა, ქვა ქვაზე არ დასტოვა წონასწორობის ბურჟუაზიული მექანისტური თეორიისაგან, რომლის დაპირისპირებას დიალექტიკური მატერიალიზმისათვის ცდილობდა გამცემი და ლენინიზმის მტერი ბუხარინი.

მთელი მარქსისტულ - ლენინური თეორიისათვის, დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმის შემდგომი განვითარებისათვის უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა იმ მითითებებს, რომლებიც ამხანაგმა სტალინმა მოგვცა 1930 წლის დამლევს მომენშევიკო იდეალისტებთან და მექანისტებთან, დიალექტიკური მატერიალიზმისადმი ფარული, ლეჩაფარებული ღალატის ორ სახესთან ბრძოლის საკითხში.

II

საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მეოთხე თავში არის სპეციალური განყოფილება სახელმძღვანელო „დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმის შესახებ“ სახელმძღვანელოს ეს ნაწილი განყოფილება, რომელიც

*) დასაწყისი იხ. „კომუნისტის“ № 229-ში.

გადმოცემულია სტალინური სიღრმითა და სიცხადით, შედის მარქსისტული თეორიის საგანძურში, კ. მარქსის „კაპიტალთან“, ენგელსის „ანტი - დიურინგთან“ და ლენინის „მატერიალიზმთან და ემპირიოკრიტიციზმთან“ ერთად, როგორც ამ გენიალური შრომების პირდაპირი გაგრძელება.

აქ მოცემულია დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმის მთელი რიგი უმნიშვნელოვანესი საკითხების კონკრეტიზაცია და განვითარება. კლასიკური გარკვეულობით ნაჩვენებია, რომ ჩვენს ფილოსოფიურ მსოფლმხედველობას დიალექტიკური მატერიალიზმი ეწოდება იმიტომ, რომ მისი მიდგომა ბუნების მოვლენებისადმი, ამ მოვლენათა შემეცნების მეთოდი—დიალექტიკურია, ხოლო მის მიერ ბუნების მოვლენათა ახსნა-განმარტება, მისი თეორია მატერიალისტურია. დიალექტიკური მატერიალიზმის, როგორც მარქსისტულ-ლენინური პარტიის მსოფლმხედველობის, უკვე თვით განსაზღვრა წარმოადგენს მარქსიზმის ფილოსოფიის დახასიათების კონკრეტიზაციას და შემდგომ განვითარებას. მოძღვრებაში პარტიის ისტორიის შესახებ განსაკუთრებული სიძლიერით განვითარებულია შინაგანი კავშირი, რომელიც არსებობს მარქსიზმის ფილოსოფიასა და პრაქტიკულ რევოლუციურ მოღვაწეობას შორის, გამორკვეულია, თუ დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმის ძირითადი ნიშნების სწორად გადაჭრა და გაგება როგორ წარმოადგენს კლასობრივი ბრძოლის პრაქტიკული, პოლიტიკური საკითხების სწორად და უშეცდომოდ გადაჭრის პირობას. დიალექტიკური მატერიალიზმის მეთოდი გადმოცემულია არა დასრულებული და გაყინული ფორმულების სახით, არამედ ცოცხალი, რევოლუციური, განვითარების პროცესში მყოფი მოძღვრების სახით.

სწორედ ასევე უაღრესად სრული სიცხადით ირკვევა მარქსისტული ფილოსოფიური მატერიალიზმის დამოკიდებულება ფეიერბახის მატერიალიზმისადმი. მარქსმა და ენგელსმა ფეიერბახის მატერიალიზმიდან აიღეს მისი „ძირითადი მარცვალი“, უკუაგდეს მისი ნაკლოვანებანი და შეზღუდულობა, მისი იდეალისტური და რელიგიურ-ეთიკური დანაშრევები. ეს დებულებები ერთხელ კიდევ გამანადგურებელ ლახვარს სცემენ მარქსიზმის მექანისტურ და მენშევიკურ-იდეალისტურ დამახინჯებებს. მარქსიზმის სწორედ ეს დამახინჯებლები ხომ ჰეგელის დიალექტიკას აიგივებდნენ მარქსის დიალექტიკასთან და ფეიერბახის მატერიალიზმს მარქსისა და ენგელსის მატერიალიზმთან.

მოძღვრებაში პარტიის ისტორიის შესახებ ნაჩვენებია, რომ დიალექტიკური მეთოდი წარმოადგენს სინამდვილისადმი მეტაფიზიკური მიდგომის პირდაპირ წინააღმდეგობას. დიალექტიკური მეთოდი განიხილავს ბუნებას, ისტორიას არა როგორც ცალკეულს, შემთხვევითი, ერთმანეთთან დაუკავშირებელი საგნებისა და მოვლენების ჯგუფს. დიალექტიკური მეთოდი ჩვენი გარემომცველი სამყაროს ყველა მოვლენებს განიხილავს მათ ურთიერთ კავშირში, ურთიერთ გადამკიდებულებაში, ურთიერთ მოქმედებაში. სინამდვილისადმი მიდგომის დიალექტიკური მეთოდი ნიშნავს, როგორც ეს საუცხოოდ არის ნაჩვენები მოძღვრებაში პარტიის ისტორიის შესახებ ბუნებისა და ისტორიის განხილვას მათ განვითარებაში, „სადაც მუდამ რაღაც წარმოიშვება და ვითარდება, რაღაც ინგრევა და დრომოჭმული ხდება“.

შემდეგ, დიალექტიკურ მეთოდს თვით განვითარების პროცესი, ზრდის პროცესი ესმის არა როგორც უბრალო რიცხვობრივი შეცვლ

Выступление Председателя Совета Министров СССР Н. И. Рыжкова

Выступление Председателя Совета Министров СССР Н. И. Рыжкова

Н. И. Рыжков (выступление): Товарищи народные депутаты! Товарищ Горбачев М. С. в своем выступлении на сессии Верховного Совета СССР 7 декабря с. г. изложил позицию Советского государства в отношении последствий страшного землетрясения в Армении, дал оценку масштабам бедствия, обозначил основные направления работы по ликвидации его последствий.

Разрешите от имени Правительства СССР, Совета Министров СССР выразить глубокое сочувствие и сострадание всем, кто потерял в этой катастрофе своих родных и близких, кто лишился крова, кто получил увечья и ранения.

Мы благодарны всем, кто уже оказал помощь пострадавшим, кто сейчас работает в Армении, кто готов оказать помощь в будущем.

Мы признательны правительствам, парламентам, политическим партиям, общественным организациям, всем людям доброй воли, которые выразили свое сочувствие и готовность помочь.

Мы благодарны за помощь, которую оказывают Армении наши братские республики, все наши города и районы.

Мы признатель